

Agrupació Excursionista

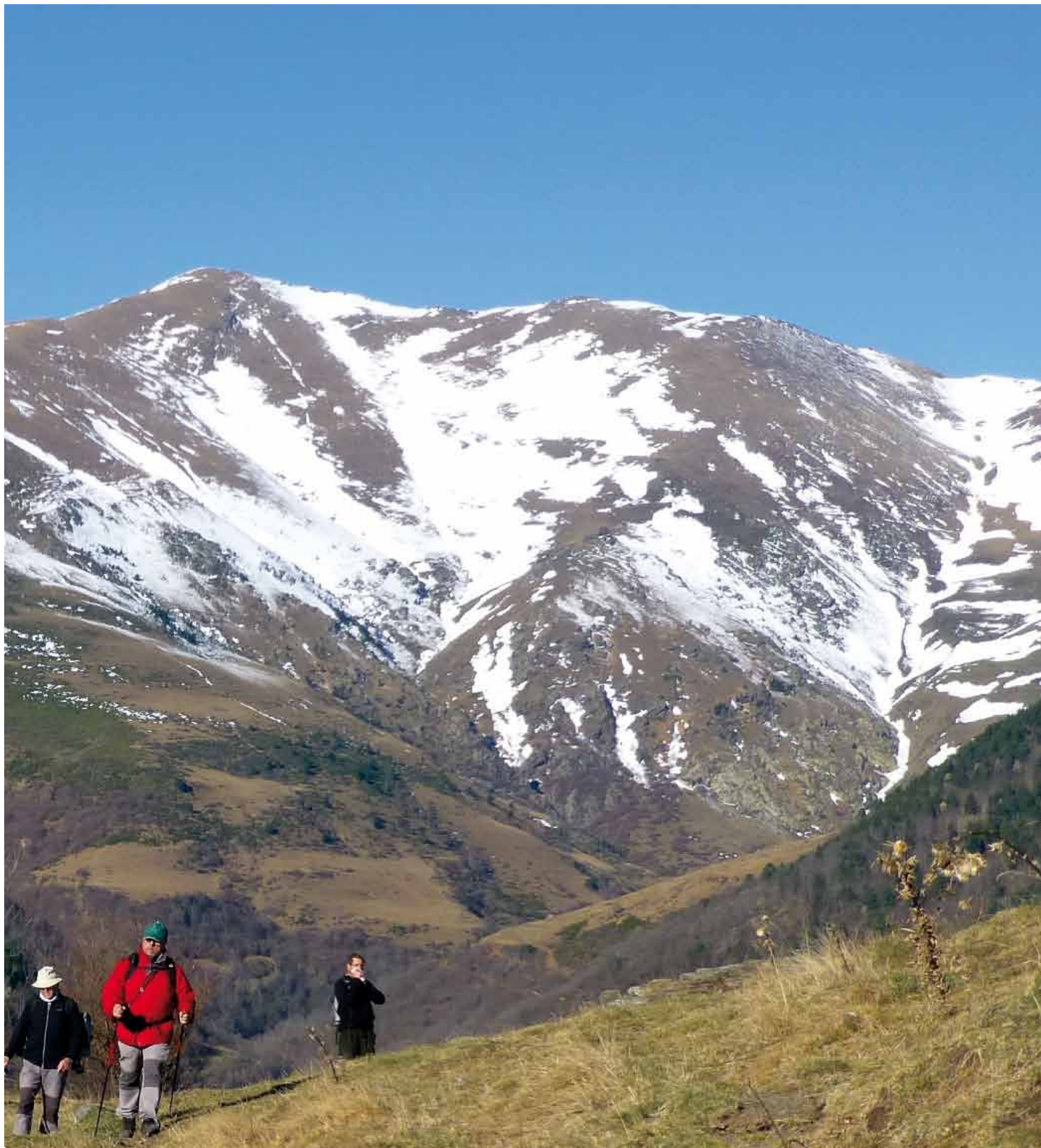
TALAIA

REVISTA D'EXCURSIONISME
Any 60 · Número 306 · Juliol de 2016

CENTRAL
ESCALADA
ESCALADA
ALTA MUNTANYA
SENDERS
MARXES
CURSES
FAMÍLIES
MUNTANYA
SARDANES
HISTÒRIA
ARXIU-BIBLIOTECA
ESQUÍ

L'escalada, més que un esport
El Cavall Bernat. Reequipament de la via Xavier Rabat
Montsec d'Ares. Roca Regina
Grand Quayrat (3.060 m)
La Ruta del Ter en 15 etapes
58a Marxa d'Orientació per Descripció
13a Edició de La Talaia, Cursa de Muntanya by Häglofs
No tot són flors i violes, però també són flors i violes
Montalt Nord o l'Escambellet i Montalt Sud
Amics de la Sardana. 50 anys
En el 60è aniversari de l'AE Talaia
L'Arxiu-Biblioteca de l'AE Talaia
El pic de Font Freda

Condis
SUPERMERCATS

**Mar
Blau**

SUPERMERCATS I PEIXATERIES **QUALITAT I SERVEI**

SABEM EL QUE FEM

Dr. Zamenhof, 28 · Vilanova i la Geltrú
Passeig Marítim, 259 · Segur de Calafell

Edita:
Agrupació Excursionista Talaia
 C/ del Comerç, 4
 08800 Vilanova i la Geltrú
 T. 93 893 12 57
 aetalaia@aetalaia.cat
 www.aetalaia.cat

Revista d'excursionisme

Any 60
 Número 306
 Juliol de 2016

Consell de redacció

revista@aetalaia.cat
 M. Carme Barceló, Salvador Butí,
 Blanca Forgas, Agustí Poch,
 Joan Raventós i Nati Salvadó

Assessorament lingüístic

Blanca Forgas i Jordi Perera

Disseny i maquetació

Alexandra Bertral Gras

Impressió

Gràfiques Ferpala, S.L.
 Vilanova i la Geltrú.

Publicitat

publicitat@aetalaia.cat
 Oriol Ventosa

Subscripcions i atenció als lectors

revista@aetalaia.cat

Preu d'aquest número: 6€

Han col·laborat en aquest número:

Maria Carme Barceló, Ferran Bascuñana,
 Miquel Bernadó, Josep Blanes,
 Manel Busquets, Salvador Butí,
 Lurdes Campins, Margarida Carbonell,
 Toni Castelló, Ramon Castells,
 Joaquín del Río, Miquel Fernandez,
 Marcel·lí Ferrer, Isabel Jiménez,
 Rosa López, Toni Mayans, Antoni Ordovàs,
 família Ortín-Garcia, Arcadi Pejuan,
 Agustí Poch, Joan Raventós,
 Joan Toledano, Carles Torras,
 Àngel Vedo i Queti Vinyals.

Dipòsit legal: B-979-5674

ISBN: 0576-4335

Talaia revista d'excursionisme no compara-
 teix necessàriament les opinions expressa-
 des en els articles dels seus col·laboradors
 i fa propis només els continguts de
 l'editorial. Es prohibeix la reproducció
 total o parcial de qualsevol contingut publi-
 cat a Talaia revista d'excursionisme sense
 l'esment de la font.

Talaia revista d'excursionisme adverteix
 als lectors que la pràctica dels esports
 de muntanya comporta riscos i aconsella
 extremar les precaucions.

Fotografia de la portada:

Obertura de la via Sambari Tugueder,
 a Roca Regina. FOTO: Àngel Vedo

SUMARI

6

**L'ESCALADA,
 MÉS QUE UN ESPORT**
 Toni Castelló

9

**EL CAVALL BERNAT,
 REEQUIPAMENT
 DE LA VIA XAVIER RABAT**
 Àngel Vedo

12

**MONTSEC D'ARES -
 ROCA REGINA
 VIA SAMBARI TUGUEDER**
 Àngel Vedo

14

**GRAND QUAYRAT
 (3.060m)**
 Miquel Bernadó

17

**LA RUTA DEL TER
 EN 15 ETAPES**
 (Octubre 2013 - Juny 2015)
 Agustí Poch

24

**58a MARXA d'ORIENTACIÓ
 PER DESCRIPCIÓ**
 Grup de Marxes

28

**13a EDICIÓ DE
 "LA TALAIA CURSA DE
 MUNTANYA BY HAGLÖFS"**
 Joaquín del Río

30

**NO TOT SÓN FLORS
 I VIOLES, PERÒ TAMBÉ
 SÓN FLORS I VIOLES**
 Joan Raventós (GMeF)

34

**MONTALT NORD o
 L'ESCABELLET (766m)
 I MONTALT SUD (749m)**
 Secció de Muntanya

36

**AMICS
 DE LA SARDANA. 50 anys**
 M. Carme Barceló /
 Joan Raventós

38

**EN EL 60è ANIVERSARI
 DE L'AE TALAIA**
 Antoni Ordovàs

46

**EL PIC DE
 FONT FREDA**
 Marga Carbonell

5
 EDITORIAL

23
 OPINIÓ
 Salvador Butí

42
 L'ARXIU-
 BIBLIOTECA
 DE L'AE TALAIA

50
 NOTÍCIES

54
 CONCURS

INTERSPORT **OLARIA**

PROFESSIONALS DE L'ESPORT

VILANOVA I LA GELTRÚ

Pl. de Soler i Gustems, 5
Av. de Francesc Macià, 50
Av. de Francesc Macià, 101

VILAFRANCA DEL Penedès

C. de la Parellada, 18

EL VENDRELL

C. d'Àngel Guimerà, 34

SITGES

C. de Sant Francesc, 18

SOCIS TALAIA

10% de
descompte en
articles de
muntanya

EDITORIAL

El mes de setembre de l'any 1957 va editar-se el primer butlletí de la Talaia. Es tractava d'un petit opuscle de quatre pàgines amb informacions del dia a dia de l'entitat i alguns articles. El full, ben plegat, arribava periòdicament a les cases per donar a conèixer les activitats que s'organitzaven, els racons del país que s'anaven descobrint o bé informacions de caire social. Amb el temps, la publicació ha anat fent canvis i passant per diverses etapes, ha crescut i s'ha empolainat.

Aquest 2016, doncs, si prenem aquell 1957 com a punt de partida, és el 60è que, ininterrompudament, tot i que amb alts i baixos en la freqüència, hem pogut anar editant la nostra revista. Certament, tenim una de les publicacions més veteranes publicades per una entitat excursionista, anterior a la revista Vèrtex (1966), editada per la FEEC, i a la revista Muntanya (1970), editada pel Centre Excursionista de Catalunya, tot i que l'antic butlletí del CEC va aparèixer el 1891.

En aquest número 306 de la nostra revista hem dedicat el dossier al món de l'escalada, una modalitat dins de l'excursionisme que deixa una fonda petjada en els seus practicants. La cordada, tant si es forma per superar una paret de roca com una aresta pirinenca, teixeix un emotiu fil

invisible entre els qui n'han format part. Una característica comuna en la pràctica de l'excursionisme, sens dubte, però en l'escalada, la companyia, la col·laboració entre les persones del grup és fonamental. Tractant-se d'una pràctica molt tècnica, la seguretat de tot el grup, l'assoliment de l'objectiu és a mans de tota la cordada. La suma d'individualitats forma un conjunt cohesionat i l'esforç del treball cooperatiu fa més fondes les arrels de l'amistat. Ho llegireu en aquestes pàgines.

En aquesta revista també trobareu articles referits a una bona part de les activitats que organitzen les seccions de la Talaia: senders, excursions en família, baixa, mitja i alta muntanya, curses, formació, esquí i raquetes, caminades i marxes, història, sardanes, arxiu i biblioteca... Tot allò que pugui ser del vostre interès i que us encoratgi a carregar-vos la motxilla a l'esquena i cordar-vos les botes als peus per recuperar la llibertat que ens ofereix sempre la muntanya.

I tornem al principi. Recordeu que tots els butlletins i revistes, des d'aquell primer opuscle aparegut el setembre de 1957, són consultables a la nostra hemeroteca electrònica. Una oportunitat magnífica per assaborir i rellegir els articles publicats en aquesta nostra revista d'excursionisme.

La confiança amb els companys i el treball en equip són imprescindibles per obtenir l'èxit. Foto: GEAM

Toni Castelló

Als esports de muntanya sovint se'ls dóna un adjectiu no sempre ben definit d'esports de risc elevat. Es tracten de temeraris els alpinistes i escaladors perquè arrisquen moltes vegades el seu físic per aconseguir els seus objectius.

Si bé és cert que hi ha un risc, també ho és l'aportació mental i cultural que la pràctica de l'escalada i l'alpinisme té en conjunt en molts aspectes d'aquest esport.

Les diferents modalitats d'escalada que existeixen avui ens permeten la pràctica d'un esport que es pot iniciar de ben jove i es pot continuar gaudint mentre el nostre estat físic ho permeti. Els rocòdroms interiors -que cada cop són més nombrosos- ens permeten entrenar a qualsevol hora, amb fred, calor o pluja, i això millora molt les nostres condicions físiques.

Com que aquestes instal·lacions tenen plafons de moltes formes i alçades, en les quals no sempre s'utilitza la corda, una persona pot entrenar tota sola sense necessitat que cap altra l'hagi d'assegurar amb una corda.

Alhora ho poden practicar també els infants, a partir de cinc anys, sempre tutoritzats per monitors i tècnics especialistes d'escalada. Així, els nens milloren molt les seves capacitats de psicomotricitat i físiques sense assumir cap risc. De fet, hi ha moltes persones de totes les edats que només fan escalada en rocòdroms per mantenir el to físic en bon estat.

L' ESCALADA,

més que un esport

És important disposar de l'estat físic necessari per emprendre itineraris de certa dificultat amb prou solvència, per poder progressar pels diversos tipus de roques i superar pas a pas cada metre de la ruta, però la força mental, la concentració i la tècnica són igualment necessaris per poder assolir amb èxit els nostres objectius.

Aquests coneixements es van adquirir a poc a poc, gràcies a l'entrenament i a la pràctica continuada, als cursos de formació i al camp d'acció amb l'aportació que representa treballar en equip en una cordada.

La cordada és la base que ha de reunir tot el necessari per poder assolir objectius. Ha de ser, sobretot, solidària i ben coneixedora de les possibilitats de cada membre per afrontar els diversos problemes que puguin esdevenir en el decurs d'una ascensió.

Per tant, la confiança amb els companys i el treball en equip són imprescindibles per obtenir l'èxit.

Practicar l'escalada i l'alpinisme és, alhora, una forma d'enriquiment personal i de millora de l'esperit de superació de l'individu, ja que sempre hi ha un objectiu una mica més ambiciós que ens

obliga a mesurar les nostres capacitats i a preparar-nos per poder assolir-lo.

D'aquesta manera, aprenem a superar, pas a pas, els problemes d'una ascensió, i aquesta actitud ens dóna forces per enfrontar el dia a dia en qualsevol aspecte de la vida.

Amb els companys de corda aprenem a treballar en equip, a ser solidaris i a col·laborar i ajudar l'equip per aconseguir un objectiu comú. Cada membre de la cordada aporta els seus coneixements i la seva experiència en benefici del col·lectiu. Per tant, és també una manera de compartir coneixements i experiències, i de conèixer els companys amb més profunditat.

La muntanya, terreny de joc d'aquesta manera de viure, sempre ens proporciona alguna sorpresa, de vegades agradable i d'altres frustrant, però sempre en podem gaudir d'alguna forma, no sempre el nostre objectiu està en disposició de deixar-se vèncer.

Conèixer la natura en tots els seus aspectes i formes també és part de la filosofia del muntanyenc, una altra cosa que enriqueix i ajuda a valorar aquest magnífic entorn en què fem les nostres activitats.

Altres aspectes positius són els viatges que ens porten pels diversos cims i parets de casa nostra i de la resta del planeta. Cada poble o ciutat, cada vall, riu o masia per on passem ens ofereixen alguna cosa interessant, una altra manera de fer cultura que ens aporta el nostre esport.

Una altra de les formes d'enriquiment personal passa per poder compartir les vivències amb altres escaladors. Generalment, la bona sintonia entre escaladors fa llaços d'amistat, sovint entre persones de diversos orígens. És una manera més de participar en un col·lectiu que té objectius comuns, compartir experiències i gaudir del medi natural escalant les parets rocoses o les arestes nevades que porten fins als cims.

L'escalada és molt més que un esport. És una forma de vida que ens ajuda a créixer per mitjà de l'esforç, la solidaritat, la constància, la cultura, el seny i el treball en equip. És una bona manera d'implicar-nos en la preservació dels espais naturals de què gaudim i de vetllar perquè no es perdin les essències i l'esperit aventurer que portem dins nostre els escaladors, un esperit forjat per moltes hores de cara a la paret intentant sempre millorar com a esportistes i com a persones per fer realitat els nostres somnis.

Cada membre de la cordada aporta els seus coneixements i la seva experiència. Foto: GEAM

Treballs de reequipament de la via Xavier Rabat. Foto: GEAM

Xavier Rabat

EL CAVALL BERNAT

Reequipament de la via Xavier Rabat

Àngel Vedo

Ja feia molts dies que em ballava pel cap arreglar la via dedicada al nostre amic.

En Josep Barberà, un bon dia, parlant d'aquest afer, em va comentar que si volia reequipar-la miraria de facilitar-nos el material necessari.

Ha passat el temps, he parlat amb el president de la FEEC, el qual m'explica els tràmits pertinents a seguir, i amb la col·laboració de la FEEC i del GEAM

aconseguim el material necessari per al reequipament de la via. El Patronat de la Muntanya de Montserrat em diu quins són els paràmetres i com pensen que s'ha de fer. Ja ho tenim tot per fer la feina.

Aviso els amics i comencem a preparar-ho tot. El primer dia anem amb el Joan Chaparro, el Toni Castelló i en Jordi Font, que ens dona un cop de mà i ens deixa algun material que necessitem.

Aquest primer dia, després d'una pujada esgotadora per la canal del Cavall amb tot el material que havíem previst, aconseguim deixar en condicions un parell de llargs.

La Marisol en un descans de la feina. Foto: GEAM

Uns quants dies després fem una altra jornada de feina. Aquest cop ens acompanya també la Marisol Sánchez i aconseguim arribar a una 3a reunió. Fa un dia amb molt vent i fred i la climatologia no ens permet fer res més.

Passen uns quants dies més i hi tornem per fer més feina. Aquest cop m'acompanyen el Chapi, en Toni Castelló i l'Andrés Rubio. Ascendim per la Normal del Cavall i ens despengem fins a la 4a reunió, la posem en condicions i baixo fins a la 3a, posem

uns quants bolts al 4t llarg i una vegada més la climatologia ens obliga a deixar la feina. Esperem que la climatologia millori i fem un altre intent amb en Toni Castelló. També pugem per la via Normal i descendim fins al punt on ens havíem quedat el dia anterior. Aquest cop podem acabar la 4a i 5a tirades després d'estar dotze hores treballant, arreglant i ultimant el que faltava. Establim la 5a reunió i donem la via per reequipada i, per tant, la feina.

L'Àngel Vedo i el Xavier Rabat al cim del Cavall.

El Toni remuntant la paret. Foto: GEAM

Voldria agrair a tots els que m'heu ajudat a portar a terme aquesta feina, tant als que van obrir la via com als que ara hi hem treballat.

La via del gran amic Xavier Rabat ja té un altre color. Es va obrir l'any 1985 i ja tocava arreglar-la.

Segur que la seva mare, germana i amics estaran contents que la penya en pugui gaudir i algun valent la pugui alliberar del tot.

Salut i tàpia, sempre amunt, Xavier, siguis on siguis, t'estimo!

Cavall Bernat (Montserrat) via Xavier Rabat A1/V+ 150m

1ª asc 6 de juny de 1984
per Lluís Ràfols, David Boada, Angel Vedo,
Andreu Oliver, Josep Ribas,
Angel Guillel, Joan i Nuri

Restaurada i sanejada amb material inox
parabòlt (10x90) + xapa
amb l'ajuda de la Feec, el
Patronat de Montserrat
i el G.E.A.M. de l'A.E. Talaià

equip:

A. Vedo, T. Castello, J. Chaparro
Andrés Rubio J. Font, Mari Sol i
J.M. Franco els dies 30-31 Març,
2-9 Abril i 5 Maig de 2016

Ll. 1 V	25m (6 bolts)
Ll. 2 Ae/V+ (6b)	20m (9 bolts)
Ll. 3 Ae/V (7a)	30m (11 bolts)
Ll. 4 Ae/V+	35m (20 bolts)
Ll. 5 V+	30m (8 bolts)
Ll. 6 III°	10m

“els retalls de la vida son
ja immensos i els records
dels millors moments passats
són encara recents”

David Boada

Chapi-Wan15

VIA SAMBARI TUGUEDER

Aquesta via està dedicada al nostre amic Nacho Florenciano.
Que aviat estigui bé i torni amb nosaltres!

Àngel Vedo

El meu amic Pelut tenia moltes ganes d'obrir una via a Roca Regina. Estudiem una mica la paret i trobem una línia, ens posem en marxa, material 'a tope', i cap a la paret! El primer dia ens acompanyen les nostres pubilles, l'Ester i la Rosa.

Comencem a l'hivern. La temperatura és molt baixa (zero graus) i la paret està mullada. Bon començament. Anem guanyant altura i la via va agafant color.

Quedem segons la feina del Pelut, la qual és molt atapeïda: ral-lis, clients...,

però a poc a poc anem guanyant altura. La via és molt laboriosa de pitonar i de molta adrenalina. Per fi arribem a la feixa. Uns llargs de pedra groga, típica de la Regina, després de la feixa, i agafem la roca grisa, que és més compacta. Pitons, àncores, ganxos plans i molta artesanía. La via és una mica precària per la dificultat de l'artificial, ja que t'hi jugues les canyes. Ens està quedant un "big wall" molt guapo. Bones tirades de Jumar, bona harmonia, un llarg cada un i bones sortides en lliure.

Arribem a l'alçària de la via "Gali Molero". El penúltim llarg és a lliure, me'l treballo molt delicadament i arribem a l'última reunió. A l'últim llarg, un 'artifo' molt laboriós i molt bonic, i arribem al cim de Roca Regina. Despitono el llarg i VIA ACABADA!

Cansats per l'esforç, parem a l'Hostal del Llac a celebrar la via.

Via "Sambari tugueder"
400 m 6a/A3+

Salut i tàpia, amics. SAMBARINAIT!

David Palmada i Àngel Vedo

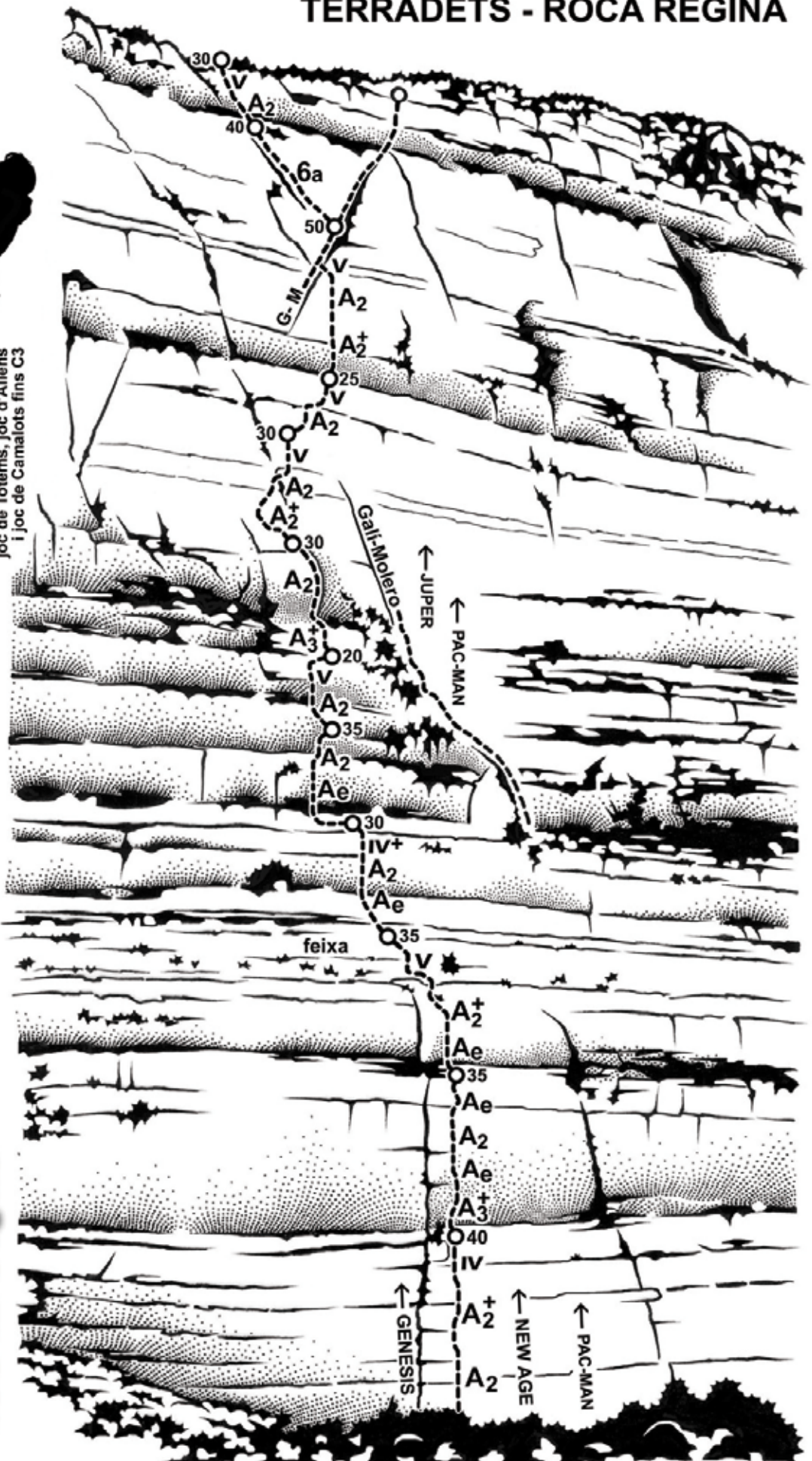
Sambari Tugeder

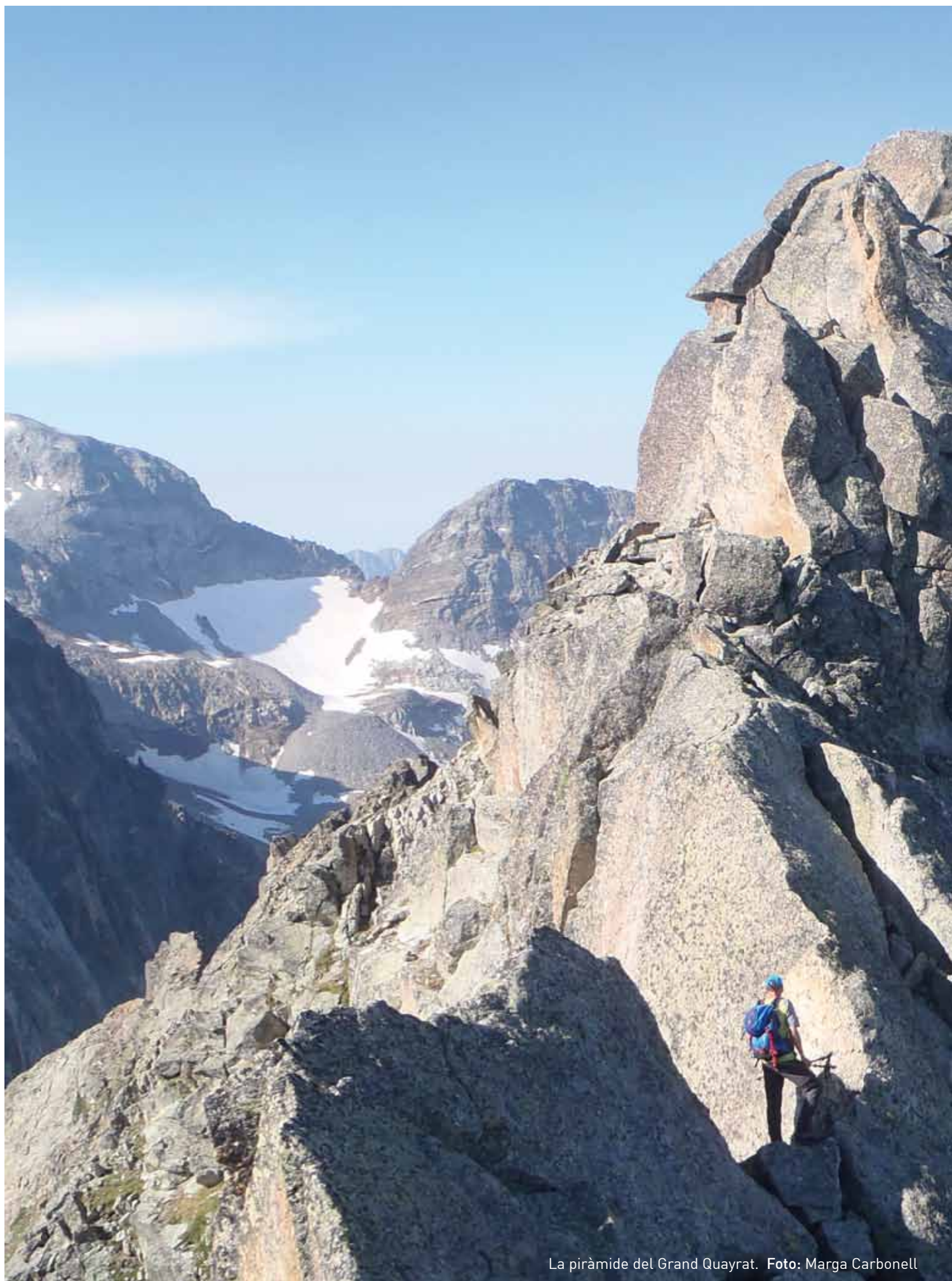
400 m 6a/13+

Via oberta per Àngel Vedo & David Palmada Pelut (Juliol 2015)

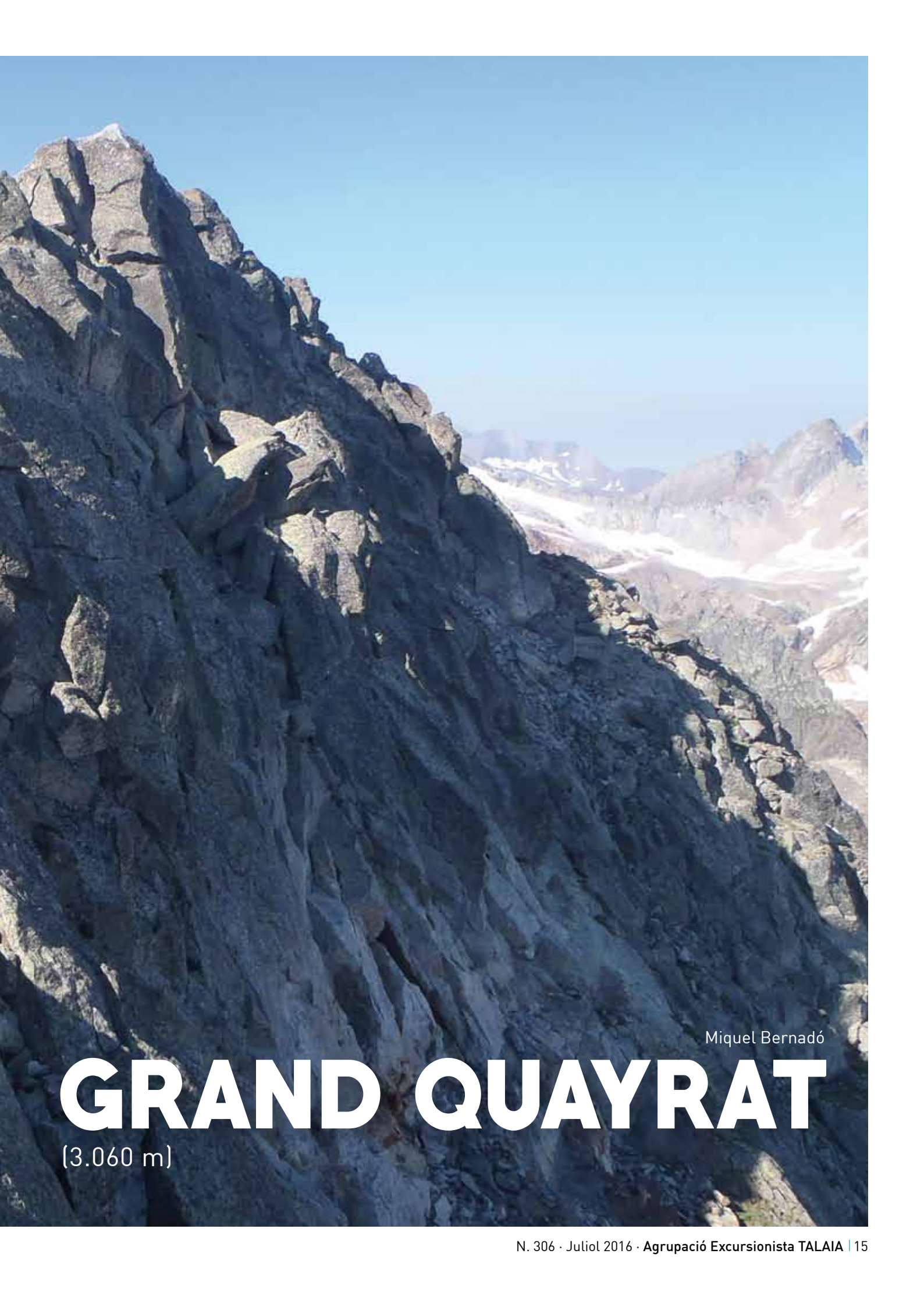
Material: tota mena de pitons, pitonisses, àncores, falques, ploms, ganxos, xapes recuperables
joc de Totems, joc d'Aliens
i joc de Camalots fins C3

TERRADETS - ROCA REGINA

La piràmide del Grand Quayrat. Foto: Marga Carbonell

Miquel Bernadó

GRAND QUAYRAT

(3.060 m)

Pujant de les granges d'Astau al llac d'Oò. Foto: Arcadi Pejuan

A mig matí del diumenge 12 de juliol de 2015, un grapat d' "intrèpids" (és un parlar!) talaiencs es trobaven al magnífic vèrtex de l'enorme piràmide de roca anomenada Grand Quayrat.

La "proesa" (també és un parlar!) havia estat possible tant per les magnífiques condicions meteorològiques com per la bona iniciativa de la Marga i del Toni (Carbonell i Masana respectivament). "Us afegiríeu a fer un 3.000 excepcional? Volem rematar uns dies de vacances al Pirineu francès amb aquest pic".

Dit i fet ... i programat com a sortida "oficial" de la Secció de Muntanya per al mes de juliol.

I el dissabte 11 de juliol ja dinàvem al Portillon, camí de Banhères de Luishon (sí, en occità!) o Bagnères-de-Luchon (en francès) deixant enrere la calor inhumana que ens ha castigat bona part de tot l'estiu.

Calia continuar la carretera en direcció al coll de Peyresourde i sobrepassar el poblet d'Oò per arribar a les Granges

d'Astau (aparcament, a poc més de 1.000 m d'altitud). Llavors calia fer poc menys de 1.000 m de desnivell per assolir el refugi d'Espingo, just a la vora del magnífic llac del mateix nom, a gairebé 2.000 m d'altitud. Just al mig del recorregut: el recrescut llac d'Oò, amb una esvelta cascada que hi cau, procedent del llac d'Espingo.

Ja som doncs al refugi d'Espingo, ple de gom a gom. Sopar i dormir. Només arribar fins a aquest indret tan fabulós ja justifica l'esforç de recórrer un caminet en bona part empedrat des dels anys quaranta per al pas de les mules de les obres hidroelèctriques de recrescuda del llac del Portillon.

A punta de dia sortim del refugi i enfilem ràpidament les rampes del vessant nord-oest del Petit Quayrat. Pugem i pugem i pugem per un mar de pedres i herba curta. Ja tenim el llac Saussat als nostres peus. Tartera, tartera i tartera! (com agrairíem ara la presència d'unes bones congestes de neu... però la calor

Quatre (o vuit o vint...) grimpades...
Foto: Marga Carbonell

ha estat implacable des de principis d'estiu).

Assolim la carena entre el Petit i el Grand Quayrat i se'ns obre un panorama infinit a la vista, amb la vall de Lis als nostres peus i la Maladeta en la llunyania.

Quatre (o vuit o vint...) grimpades... i ja som a la característica roca que presideix la piràmide del Grand Quayrat. En direcció sud identifiquem el Pic Lezat, el Cabrioules i el Perdiguero. Cap el sud-oest: tuca del Portillon, Seil de la Baquo (o com dimonis es vulgui escriure!), Gourgs Blancs, Clarabide, Posets,... Tots encerclant el llac recrescut del Portillon, 500 m per sota dels nostres peus... i protegint les darreres mostres de glaç permanent del Pirineu (fins quan?).

La baixada, pel mateix itinerari de pujada, esdevé llarga i dura pel fort pendent. Cal frenar contínuament i genolls i peus ho acaben acusant.

Ja tornem a ser al refugi d'Espingo. Ara toca treure's les botes, apaivagar la set i la calor, mullar-se, descansar de l'esforç o no!.... perquè per a la meitat de la colla cal seguir caminant. Són els que s'han proposat tornar a casa el mateix diumenge.

Els altres, menys sacrificats (més hedonistes!), ens disposem a passar una nova nit al refugi i a gaudir de les darreres llums del capvespre en un dels indrets més colpidors (i desconeguts... per la seva llunyania de Catalunya) del Pirineu central. Quins són els altres?: Vall d'Ordesa, Circ de Gavarnie i cara nord del Vignemale.

És tan sols una opinió, eh?

Abans de sopar al refugi d'Espingo, amb el Gran Quayrat a la vista. Foto: Arcadi Pejuan

LA RUTA DEL TER EN 15 ETAPES

(OCTUBRE 2013 - JUNY 2015)

Agustí Poch

L'Antoni Orдовàs rememorant una nit de bivac entremig de les besses de l'arbre que el va acollir (20.10.2013)

Quan ens vàrem plantejar quin podria ser el sender que faríem a continuació del GR-192 una cosa teníem clara: hauria de ser més planer que el Camí del Vent. Tenint en compte aquesta premissa i després de valorar diferents possibilitats escollírem la Ruta del Ter.

La Ruta del Ter no és un sender homologat tot i que en certs trams coincideix amb algun GR. El seu recorregut, d'uns 230 km, comença al naixement del riu, a Ulldeter (2.475 m), i seguint el seu curs acaba a la gola del Ter, a l'Estartit, travessant cinc comarques: Ripollès, Osona, La Selva, Gironès i Baix Empordà. Alguns dels llocs per on passa són: Camprodon, Sant Joan de les Abadesses, Sant Quirze de Besora, Torelló, Manlleu, Roda de Ter, pantà de Sau, pantà de Susqueda, Anglès, Girona, Cervià de Ter, Verges i Torroella de Montgrí. La guia oficial proposa fer la ruta en 11 etapes però

nosaltres la vàrem dividir en 15 etapes per tal d'adaptar-les a l'accessibilitat dels autocars

Les dues primeres etapes de la Ruta del Ter estava previst fer-les els mesos d'octubre i novembre del 2013 tot i que encara faltaven dues sortides per completar el Camí del Vent. La raó d'aquest avançament fou que aquestes etapes són plenament pirinenques i es volia evitar fer-les els mesos de desembre i gener per tal de no tenir problemes amb la meteorologia. Les últimes etapes del Camí del Vent es farien a continuació i a partir del febrer prosseguírem amb la Ruta del Ter.

Així doncs, el dia 20 d'octubre de 2013 es va fer la primera sortida de la Ruta anant d'Ulldeter a Setcases. La llunyania del punt de partida ens obligà a marxar ben d'hora, a les sis del matí, i tot i així no arribàrem a l'hostal Pastuira de Vallter, on esmorzarem, fins

gairebé les nou. Després d'esmorzar l'autocar ens portà a Vallter 2000 on començàrem a caminar. Les condicions meteorològiques de la jornada foren immillorables i poguérem gaudir d'unes magnífiques panoràmiques.

De la sortida cal destacar la visita a les restes de l'antic refugi d'Ulldeter, la concentració al voltant del suposat punt de naixement del Ter i la rememoració d'una nit de bivac entremig d'una tempesta de neu per part del nostre company Antoni Orдовàs assegut entremig de les besses del mateix arbre que l'havia acollit aleshores. Per tal d'evitar uns quatre quilòmetres d'asfalt l'autocar ens va recollir al pla de Molina i ens baixà fins a Setcases on dinàrem.

La segona etapa s'havia de fer el dia 17 de novembre anant de Setcases a Camprodon. Malauradament, les condicions meteorològiques ens foren

adverses i no es va poder realitzar perquè a l'hora de la sortida queia un aiguaneu força molest; es va optar per anar a Ripoll a fer una visita turística. De camí cap a Ripoll ens trobarem amb una cursa ciclista que ens obligà a fer un tomb per carreteres *molt secundàries* per poder arribar-hi. Després de visitar el bressol de Catalunya retornarem a Vilanova a dinar.

En relació amb aquesta sortida cal comentar que la mala previsió del temps per al cap de setmana va provocar una deserció massiva de les persones apuntades. Durant el dissabte i el mateix diumenge un total de 24 senderistes van donar-se de baixa; el 40% dels inscrits.

Tot i que en elaborar el calendari del curs s'havia previst que el diumenge 15 de desembre es continuaria amb el Camí del Vent finalment es va optar per fer la **segona etapa** de la Ruta del Ter, Setcases – Camprodon, que no s'havia pogut fer el mes anterior. Per sort aquesta vegada tinguérem un dia magnífic que ens va permetre gaudir plenament de la sortida. Teòricament la Ruta del Ter segueix el riu de cara avall i, per tant, en el seu recorregut no hi hauria d'haver grans pujades; ara bé, com que en sortir de Setcases l'únic camí que va pel costat del riu és la carretera, la Ruta per tal d'evitar passar per l'asfalt s'enfila amb fort pendent pels vessants del puig de les Agudes cap als Camps de Beduís; total, que en poca estona puja gairebé uns 300 metres.

Sortosament, la resta de l'etapa fou un continuat descens que passant per Vilallonga de Ter, la Roca i Llanars ens va portar fins a Camprodon on finalitzarem l'etapa i dinàrem. Després de dinar vàrem fer un recorregut per la població per tal de visitar el seu notable conjunt monumental.

Els mesos de gener i febrer els dedicarem a les dues últimes etapes del Camí de Vent i el dia 9 de març retornarem a la Ruta del Ter fent la **tercera etapa** amb el recorregut Camprodon – Colònia Llaudet. Aquesta vegada l'etapa fou una plàcida passejada amb un temps immillorable. Abans d'arribar a Sant Pau de Segúries passàrem pel costat de les restes d'una antiga explotació de la *Pedra que fa llum* que s'utilitzava per a fabricar carbur i

Camps de Beduís (15.12.2013)

Canal d'Estabanell (09.03.2014)

Recitant Verdaguer sota la mirada de l'Abat Oliba (06.04.2014)

més endavant travessàrem el Ter per l'imponent pont de Perella. En acabar l'etapa l'autocar ens va portar fins a Sant Joan de les Abadesses on dinàrem i visitàrem el seu nucli històric.

El dia 6 d'abril vàrem fer la **quarta etapa** de la Ruta anant de la colònia Llaudet a Ripoll. Passat el molí de Malatosca enllaçàrem amb la Via Verda de la Ruta del Ferro i del Carbó i seguint aquesta via, després de passar per l'estació de Sant Joan de les Abadesses i pel pantà

de cal Gat, anàrem fins a Ripoll. Ni cal dir que aquest recorregut era pla com el palmell de la mà. En arribar al monestir de Santa Maria un grup de senderistes recitaren el poema *Lo Ter i lo Freser* de Jacint Verdaguer sota l'atenta mirada de l'Abat Oliba. Després de dinar passejàrem pels carrers del centre de Ripoll on s'hi feia la Fira de les 40 hores. A l'etapa següent, la **cinquena**, que es va fer el dia 11 de maig, vàrem anar de Ripoll al castell de Montesquiu i aquesta vegada, a diferència de l'anterior,

Pas a gual a l'aiguabarreig de les rieres de Llaers i Vallfogona (11.05.2014)

Un tram costerut (01.06.2014)

Visita al Museu Industrial del Ter (19.10.2014)

el recorregut fou una mica accidentat. Poc després de sortir de Ripoll ja ens enfilàrem vers el coll de Maranyic i tot seguit baixàrem cap a la riera de Vallfogona; una nova pujada ens portà fins al collet de Ripoll des d'on baixàrem fins a l'aiguabarreig de les rieres de Llaers i Vallfogona, que haguérem de travessar a gual. Més endavant ens tornàrem a enfil·lar per arribar al mas de Sant Moí i tornàrem a baixar per situar-nos al costat del riu Ter i accedir així a la colònia de la farga de Bebié. A partir de la farga, ja dins del parc del castell

de Montesquiú, encara vàrem haver de fer un seguit de pujades i baixades abans no arribàrem al castell, on finalitzàrem el recorregut. En total, una mica més de 16 km amb uns desnivells de 550 m amunt i 580 m avall.

Un cop tothom va arribar al castell l'autocar ens va baixar fins a Sant Quirze de Besora on dinàrem.

L'última etapa del curs, la sisena de la Ruta, la vàrem fer el diumenge 1 de juny anant de Sant Quirze de Besora a Torelló. Aquesta vegada el recorregut

fou molt planer i anàrem gairebé tota l'estona molt propers al riu. Des de Sant Quirze de Besora anàrem pel costat del riu, aigües avall, seguint el recorregut compartit del GR-3 i del GR-210. Més enllà del molí de la Foradada abandonàrem el GR-3 que s'enfila per la serra de la Cogulera i continuàrem pel costat del riu seguint el GR-210. Tot fent l'ampli meandre de la Batallola arribàrem a l'antiga colònia de Borgonyà la qual vorejàrem seguint el seu canal. Després de passar pel costat de l'empresa Vila-seca i de la font de Puig-robí arribàrem a Torelló on vàrem dinar.

Passat l'estiu, els dies 20 i 21 de setembre es va fer la sortida inaugural del curs 2014 – 2015 anant al pic de la Serrera (Andorra).

L'etapa següent de la Ruta del Ter, la setena, es va fer el dia 19 d'octubre anant de Torelló a Manlleu seguint el GR-210. Aquesta etapa es va haver de fer en dues parts perquè ens trobàrem que el pont de la Gleva estava tallat per obres. Durant el recorregut de la primera part de l'itinerari veiérem la resclosa de can Terrers i la de la Coromina i poguérem admirar el magnífic mas d'Ordeig. Després de passar per la font del Peretó, a Gallifa, arribàrem al santuari de la Gleva on ens esperava l'autocar que ens portà fins a l'entrada de Manlleu, prop de l'estació del ferrocarril.

A la segona part ressegüírem el magnífic passeig del Ter que va pel costat del riu des de la resclosa de la Teula fins arribar al Museu Industrial del Ter. Al museu teníem concertada una visita teatralitzada que ens va fer conèixer com era el treball a les fàbriques tèxtils i alguns aspectes de la vida quotidiana durant el segle XIX.

Pel mes de novembre, el dia 16, es va fer el recorregut Manlleu – Savassona, vuitena etapa de la Ruta. Vàrem començar al Museu Industrial del Ter i seguint el GR-210 anàrem aigües avall pel costat mateix del riu tot veient les rescloses de can Rifà, el meandre del Gelabert i la resclosa de Malars; l'arribada a Roda de Ter es va fer pel curiós camí dels Pous.

A Roda de Ter creuàrem el riu pel pont Vell i llegírem un poema davant de la casa natal del poeta Miquel Martí Pol.

Més endavant, sempre seguint el GR-210, veiérem el rocòdrom de les Bruixes i el pou del Glaç de Salou. En arribar a l'ampli meandre de Savellana, ens separàrem del riu per anar cap a can Ton Xic, punt on deixàrem el GR-210, i vàrem seguir el PR-C-40 i el GR-151 que plegats ens portaren fins a Savassona on finalitzàrem l'etapa.

Després de visitar el conjunt megalític que hi ha en aquell indret, l'ermita de Sant Feliuet, encimbellada dalt del turó, i els propers castell i església de Sant Pere de Savassona, l'autocar ens portà a can Peyu, situat al costat del pont de la Gleva, on dinàrem tot el grup. En acabar de dinar vàrem fer una intensiva visita al santuari de la Gleva on s'hostatjà mossèn Cinto Verdager quan es va haver d'exiliar de Barcelona.

L'última sortida de l'any 2014 es va fer el diumenge 14 de desembre; en aquesta novena etapa de la Ruta anàrem des del pla de Savassona fins al parador de Sau. A partir de Savassona seguirem el PR-C-40 i el GR-151 fins a trobar el GR-210 que havíem deixat a l'etapa anterior poc després de passar per can Ton Xic. Seguint els tres senders travessàrem el torrent del Castell i així arribàrem a la urbanització de Fussimanya.

Passat el torrent de l'Infern, al solell de Casserres, deixàrem novament el GR-210 que va directament vers el parador de Sau i continuàrem amb el PR-C-40 i el GR-151 per anar cap al monestir de Sant Pere de Casserres seguint el camí carener del serrat dels Moros.

Durant el recorregut d'aquest camí carener, envoltat per un meandre del Ter, tinguérem ocasió de contemplar unes magnífiques panoràmiques sobre el pantà de Sau. Després de visitar l'interessant monestir de Sant Pere de Casserres haguérem de desfer part del camí per anar a retrobar el GR-210 el qual seguirem fins arribar al Coll de Terrades proper al parador de Sau on finalitzàrem l'etapa. Allà, l'autocar ens va recollir per portar-nos al restaurant Colomer – Can Janot de Tavèrnoles on férem un excel·lent dinar col·lectiu.

La primera sortida del 2015 fou el diumenge després de Reis, el dia 11 de gener; era la desena etapa de la Ruta i vàrem anar des del parador de Sau a Tavertet. Seguint el GR-210 baixàrem des del coll de Terrades vers les cases de colònies de can Mateu i les Tallades

Ermita de Sant Feliuet [16.11.2014]

Fent cua per entrar a l'hospital de Sant Pere de Casserres [14.12.2014]

Els cingles de Tavertet [11.01.2015]

on ens trobàrem amb el GR-2 procedent de Vilanova de Sau. Conjuntament amb els dos senders continuàrem baixant cap a Sant Romà de Sau. Tot i que en un principi el dia estava força emboirat, de mica en mica el sol es va anar imposant i en arribar al mirador que hi ha a Sant Romà la panoràmica sobre el pantà de Sau era espectacular. A continuació haguérem de baixar els 465 esglaons de la llarga escala que va fins a la presa del pantà de Sau on els dos senders se separen; el GR-210 segueix riu avall i el GR-2 remunta cap a l'hostal de la Riba i Tavertet. En aquell punt deixàrem momentàniament la Ruta del Ter i ens

enfilàrem pel cingle vers Tavertet seguint el GR-2. Aquesta pujada ja l'havíem fet l'any 1988 quan anàrem de Vilanova al Canigó.

El 23 d'octubre fèiem l'etapa 13, Sant Julià de Vilatorrada – Vilanova de Sau – Presa del pantà de Sau, i el 20 de novembre l'etapa 14, Hostal de la Riba – Tavertet – Rupit.

En arribar a Tavertet dinàrem i abans de marxar poguérem gaudir d'una bona passejada al caire dels cingles i de l'espontani recital de cant gregorià que ens va oferir el nostre company Arcadi a l'església de Sant Cristòfol.

ETAPA
11

Empolsinada a la presa de Susqueda (01.02.2015)

ETAPA
12

Sant Julià del Llor (08.03.2015) Foto Neus Gallofré

ETAPA
13

Pas a gual de la Ribera de la Farga (12.04.2015)

El dia 1 de febrer vàrem fer l'onzena etapa de la Ruta anant de la presa de Sau a la presa de Susqueda seguint el GR-210. Aquell dia, quan arribàrem al restaurant can Morilla de Sant Romà de Sau, on esmorzàrem, ens vàrem trobar el paisatge ben empolsinat per la neu que havia caigut durant la nit. Si bé en cap moment dificultà la marxa, aquest element ens acompanyà bona part del recorregut.

Després d'esmorzar l'autocar ens portà a la presa de Sau des d'on baixàrem cap al riu per la seva banda esquerra. Arribats al nivell de les aigües creuàrem

el Ter pel pont de les Albaredes i continuàrem per la riba dreta aigües avall. A mesura que avançàvem veiérem com el riu s'anava transformant en el pantà que negà el poble de Susqueda; passat el turó del Mal Sopar, a l'altra riba, poguérem veure l'ermita de Sant Martí de Querós que se salvà per molt poc de quedar coberta per les aigües. En arribar a la presa de Susqueda l'autocar ens recollí per portar-nos a Anglès on dinàrem i visitàrem l'interessant nucli antic d'aquesta població.

Des de la presa de Susqueda, la Ruta del Ter, conjuntament amb el GR-210, baixa

per una carretera que segueix el curs del riu i, en arribar al Pasteral, enllaça amb la Via Verda que des d'Olot baixa cap a Girona per la riba dreta del Ter. Per tal d'estalviar-nos els gairebé 10 quilòmetres d'asfalt d'aquesta carretera es va decidir que la dotzena etapa, que férem el dia 8 de març, començaria al Pasteral.

A partir del Pasteral la Ruta del Ter va per la Via Verda fins a Girona anant sempre per la riba dreta del Ter. Tot i que en un principi el recorregut és força interessant, a partir d'Anglès i fins a Bescanó, pel fet d'anar just pel costat de la carretera, transitar per aquesta Via no té cap mena d'interès. Es per això que buscàrem una alternativa per arribar a Bescanó.

Així doncs, començàrem l'etapa al Pasteral i anàrem vers la Celler de Ter i Anglès seguint la Via Verda però just abans d'arribar a Anglès l'abandonàrem passant el riu i continuàrem vers Sant Julià del Llor. Després de pujar al turó on hi ha l'església parroquial de Sant Agustí baixàrem cap a Bonmatí i seguïrem vers les deveses de Constantins. Seguint pel costat del riu vàrem poder veure una manera força original de rentar un cotxe i les granges d'en Perers amb una immensitat d'ànecs.

En arribar a Argelaguet teníem previst creuar el riu per tal d'acabar l'etapa a Bescanó situat enfront, a l'altra riba. Ara bé el passallís que hi havia per passar el Ter en aquest punt se l'endugué la gran riuada del mes de març de l'any 2013 i en aquell moment només hi havia unes passeres provisionals el pas per les quals podia presentar algunes dificultats per a un grup nombrós com el nostre; per aquesta raó es va decidir acabar l'etapa a Argelaguet. L'autocar ens va recollir en aquell lloc i ens portà fins al proper poble de Sant Gregori on dinàrem.

La tretzena etapa de la Ruta del Ter la vàrem fer el dia 12 d'abril anant de Bescanó a Cervià de Ter d'una manera discontinua. Com que a partir de Girona la Ruta va durant gairebé 7 km per una zona molt urbana, en bona part seguint la carretera N-IIa, es va decidir neutralitzar el tram entre Girona i Sant Julià de Ramis. Així doncs començàrem l'etapa a Bescanó i en arribar a Girona l'autocar ens recollí per portar-nos fins a Sant Julià de Ramis, des d'on continuàrem cap a Cervià de Ter.

En el primer tram seguirem una bona estona l'itinerari del carrilet Girona – Olot i després de vorejar Salt, tot travessant la zona de deveses que hi ha al costat del riu, arribarem a Girona per les hortes de Santa Eugènia. Poc abans d'arribar a Girona avançarem una nombrosa expedició de nens, més de quatre-cents, que també venien de Bescanó.

A la segona part de l'etapa començarem a caminar al peu de la muntanya dels Sants Metges i seguint el riu, tot fent el meandre del Congost, la vorejarem. Més endavant travessarem els plans de Medinyà i després de creuar la ribera de la Farga arribarem a Cervià de Ter per les albares de l'Areny de Munt. L'autocar ens recollí a Cervià de Ter i ens portà fins a Girona on dinarem i visitarem la ciutat.

La penúltima etapa de la Ruta, la **catorzena**, es va fer el dia 10 de maig. Començarem el recorregut travessant el nucli antic de Cervià de Ter i anant per entremig de les grans arbredes que hi ha per aquesta zona arribarem a la passera de Sobrànigues per on accedirem al molí d'en Vinyals situat a la riba dreta del Ter. Poc després passàvem per Sant Llorenç de les Arenes on poguérem admirar la seva bonica església que pertanyé a una comanda dels Hospitalers de Sant Joan de Jerusalem. Més endavant, després de travessar un paratge nevad, creuarem novament el riu, ara per la resclosa de Colomers, i seguirem per un llarg camí que per entremig de camps ens portà fins al poble de Jafre on poguérem recuperar-nos una mica de la forta calor que feia. Per arribar a Verges, on finalitzarem l'etapa, encara varem haver de caminar un bon tros per entremig de camps sense cap mena d'ombra.

El dia 7 de juny varem fer la quinzena i última etapa de la Ruta anant de Verges fins a la gola del Ter vigilats en tot moment per l'alterós castell de Montgrí. Anant pels plans del costat del riu i després de passar pel petit nucli de Canet de la Tallada arribarem al Pla de l'Ullà on, durant la Guerra Civil, va haver-hi l'Aeròdrom Republicà 318.

Més endavant travessarem una gran extensió amb arbres fruiters i varem passar per la Resclosa on acaba el rec de l'Estany i comença el rec del Ter Vell. A Torroella de Montgrí creuarem el riu pel pont de la carretera C-31 i seguint per la seva riba dreta arribarem a la gola del Ter, enfront de les illes Medes, on

Pels camps de Verges (10.05.2015)

El pas del Ter a Torroella de Montgrí (07.06.2015)

finalitzarem la Ruta. Aquest últim tram, sota un sol de justícia i sense gairebé gens d'ombra, tot i que planer fou força dur. Sortosament, el dinar col·lectiu que

varem fer al restaurant Picasso situat al mateix costat de la gola compensà amb escreix les penalitats del camí.

RELACIÓ DE SORTIDES DEL CURS 2015-2016

Relació de sortides Curs 2013-2014

- 28-29 de setembre. Sortida inaugural del curs. Alquézar. Serra de Guara (51 participants)
- 20 d'octubre. Etapa 1. Ruta del Ter. Ulldeter-Setcases (9 km) (64 participants)
- 17 de novembre. Etapa 2. Ruta del Ter. Etapa a peu suspesa. (35 participants)
- 15 de desembre. Etapa 2. Ruta del Ter. Setcases-Camprodon (13,5 km) (52 participants)
- 12 de gener. Etapa 6. GR-192. Pla del Burgà-Cabrafeixet (11 km) (60 participants)
- 9 de febrer. Etapa 7. GR-192. Santuari de Mig Camí-Amposta (16,2 km) (55 participants)
- 9 de març. Etapa 3. Ruta del Ter. Camprodon-Colònia Llaudet (14,5 km) (61 participants)
- 6 d'abril. Etapa 4. Ruta del Ter. Colònia Llaudet-Ripoll (14,7 km) (60 participants)
- 11 de maig. Etapa 5. Ruta del Ter. Ripoll-Montesquiu (16,2 km) (48 participants)
- 1 de juny. Etapa 6. Ruta del Ter. Montesquiu-Torelló (13,9 km) (56 participants)

Relació de sortides del Curs 2014-2015

- 20- 21 de setembre. Sortida inaugural. Pic de la Serrera (Andorra) (31 participants)
- 19 d'octubre. Etapa 7. Ruta del Ter. Torelló-Manlleu (13,5 km) (55 participants)
- 16 de novembre. Etapa 8. Ruta del Ter. Manlleu-Savassona (10,9 km) (57 participants)
- 14 de desembre. Etapa 9. Ruta del Ter. Savassona-Parador de Sau (11,5 km) (57 participants)
- 11 de gener. Etapa 10. Ruta del Ter. Parador de Sau-Tavertet (13,2 km) (55 participants)
- 1 de febrer. Etapa 11. Ruta del Ter. Presa de Sau-Presa de Susqueda (19,3 km) (56 participants)
- 8 de març. Etapa 12. Ruta del Ter. El Pastoral-Argelaguet (Bescanó) (17,9 km) (53 participants)
- 12 d'abril. Etapa 13. Ruta del Ter. Bescanó-Cervià de Ter (15,8 km) (52 participants)
- 10 de maig. Etapa 14. Ruta del Ter. Cervià de Ter-Verges (17,9 km) (51 participants)
- 7 de juny. Etapa 15. Ruta del Ter. Verges-Boca del Ter (16,3 km) (47 participants)

Relació de sortides del Curs 2015-2016

- 3-4 d'octubre. Sortida inaugural. Vall de Pineta (57 participants)
- 8 de novembre. Etapa 1. Muntanyes de Prades. Prades-Prades (13 km) (57 participants)
- 13 de desembre. Etapa 2. Muntanyes de Prades. Prades-Farena (13,8 km) (58 participants)
- 10 de gener. Etapa 3. Muntanyes de Prades. Farena-El Pinetell (9,3 km) (63 participants)
- 14 de febrer. Etapa 4. Muntanyes de Prades. El Pinetell-Mont-ral (13,7 km) (57 participants)
- 13 de març. Etapa 5. Muntanyes de Prades. Mas de Geperut-Mont-ral (13,9 km) (62 participants)
- 10 d'abril. Etapa 6. Muntanyes de Prades. Mont-ral-Farena (10,4 km) (62 participants).

Fa uns mesos, des de dalt del Montsec, amb el poble de Vilanova de Meià als peus, contemplava el paisatge. Aquest és un dels grans plaers de l'excursionista. Aquell dia s'havia de mirar cap a la terra baixa ja que cap a la serralada pirenaica uns núvols molt espessos només ens permetien veure a tot estirar la Conca de Tremp.

Però és precisament per això, per mirar cap a l'altre costat, el que teòricament té menys interès, que avui aprofito per donar la meua opinió. El dia tenia un color intens, saturat, sense sol però. Amb uns tons molt definits i nítids, sobretot en els

campes més propers. Grocs, verds... però a mesura que la mirada s'anava acostant a l'horitzó el gris blavós dominava l'escena. A l'horitzó, una línia de muntanyes anònimes, grises, sense massa importància, tancava la visió.

Anònimes! Sense importància! No, res més lluny d'això! En aquelles muntanyes llunyanes i d'un gris blavós, amb una mica d'atenció es podien reconèixer les formes de serres conegudes. Primer el Montagut, inconfusible, i a partir d'ell el Montmell.....

Tot d'una prenc consciència que aquella imatge blau gris, sense

importància i anònima en un principi, agafa el protagonisme dels records de tantes i tantes vivències, tantes i tantes caminades amb els amics, tantes i tantes experiències. Podia distingir i recordar quasi totes les arrugues gris blavós, totes les siluetes que s'insinuaven. I vaig sent conscient de la importància del nostre paisatge, del valor afegit que té sentir-se envoltat de muntanyes amigues encara que només s'insinuïn en un horitzó gris, gris blavós.

M'agrada caminar per paratges llunyans, m'agrada conèixer indrets nous. No desaprofito les oportunitats que tinc per veure altres zones del planeta. Hi ha llocs que somio trepitjar algun dia. Però el meu paisatge em fa posar la pell de gallina!

Imageneu que podeu escollir entre anar a una festa amb gent molt important, menjar excel·lent, música deliciosa, però on no coneixes ningú, i a una altra amb gent normal, el menjar portat de casa i la música una mica massa alta, però rodejat d'amics amb qui pots comentar una història compartida. Si puc escollir, jo escullo els meus amics. Les meves muntanyes!

Algun dia, però, si en tinc l'oportunitat, m'agradaria explicar-vos quines són les meves muntanyes!

**Confia en nosaltres
Dóna sentit a la teva llar**

Plaça de la Vila, 12
Vilanova i la Geltrú

C/ de Sant Joan, 5
Vilafranca del Penedès

58A MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

II Trofeu Joan Virella (2a edició)

Grup de Marxes

El diumenge 6 de març vam organitzar la 58a edició de la Marxa d'Orientació per Descripció després de molts mesos de preparació per part dels membres del Grup de Marxes i Caminades de l'entitat. La 58a Marxa, la segona més antiga de les que es disputen, donava el tret de sortida a la 18a Copa Catalana de Marxes Tècniques i de Regularitat de la nostra federació.

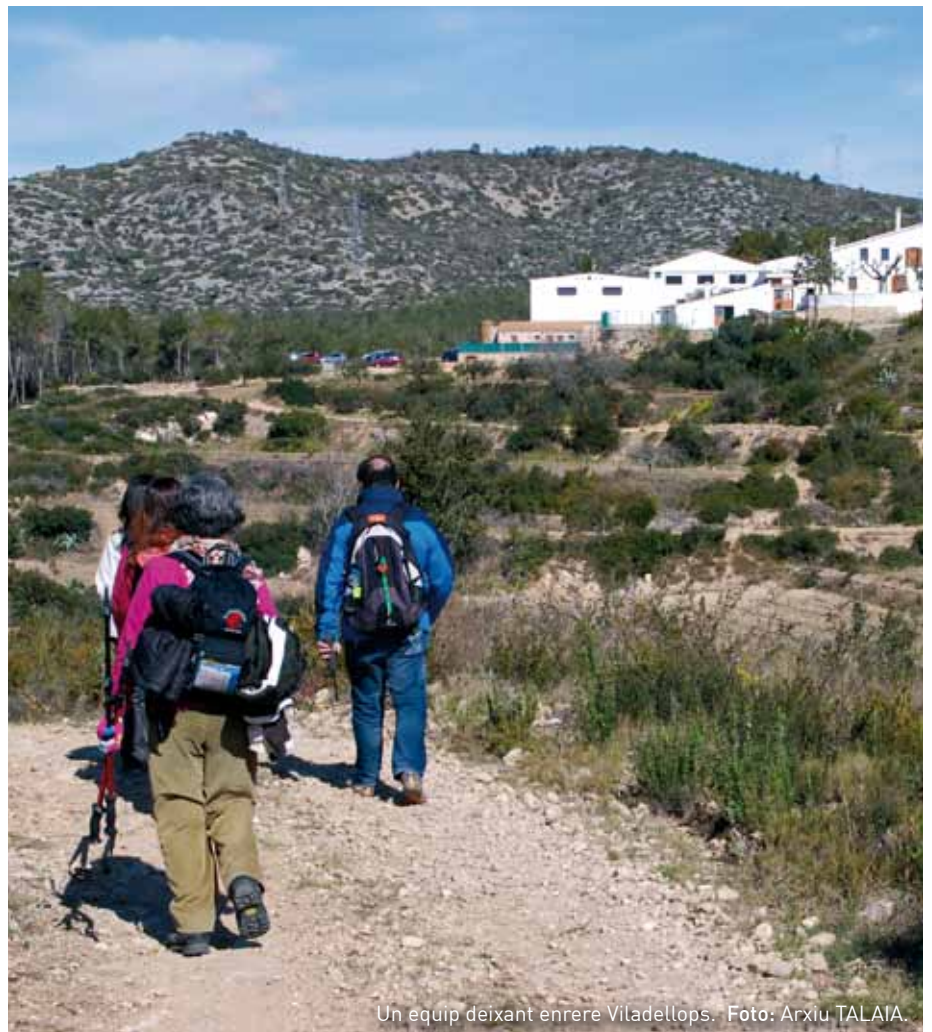
La Copa Catalana continuava el 15 de maig, amb la també veterana 57a Marxa de Regularitat, del Grup Excursionista Campdevàrol, i prosseguirà durant els propers mesos amb la 15a Marxa nocturna de Regularitat, del Club Centre Excursionista d'Avinyó (3 de setembre); la ja consolidada 53a Marxeta Sistema Dufour, del Centre Excursionista Molins de Rei (9 d'octubre); la 39a Marxa de Regularitat de les Terres de Lleida, del Centre Excursionista de Lleida (13 de novembre); la veteraníssima 63a Caminada de Regularitat per Muntanya, del Centre Excursionista de Badalona (20 de novembre), i la també veterana 53a Marxa d'Orientació i Regularitat Sistema Cuc de la UEC de Cornellà (27 de novembre).

La nostra 58a Marxa no va començar en una població, sinó en la finca vitivinícola Les Garrigues "Caves Valldosera", situada a ple municipi d'Olèrdola entre la urbanització de Can Trabal, al nord-est, i Viladellops, al sud-oest, en un paisatge fonament penedesenc de fondals i altiplans ocupats per vinyes i altres conreus. A les Garrigues hi vam

ubicar les taules de sortida i arribada, les taules d'entrega de material, el control informàtic i també el bar.

Hi van participar 84 equips amb un total de 186 marxadors de totes les edats que van fer els 14 quilòmetres del recorregut amb l'ajuda d'una descripció escrita i un mapa detallat

de la zona. Els punts més perdadors, de senders i corriols, estaven marcats amb cintes de confirmació (a parer d'alguns equips, eren insuficients). Els marxadors havien de trobar l'itinerari correcte i passar per diversos controls horaris, a banda de trobar alguns altres controls de pas situats en punts no coneguts pels participants.

Un equip deixant enrere Viladellops. Foto: Arxiu TALAIA.

L'equip d'obrir marxa a punt de sortir, de bon matí. Foto: Arxiu TALAIA.

Participants a la Marxa fent els últims metres de la Marxa. Foto: Arxiu TALAIA.

La ruta va visitar la població de Viladellops, on els participants van trobar el control de l'esmorzar, situat a la Finca Viladellops, que va donar totes les facilitats per poder-hi ubicar l'avituallament. Després es va continuar per la barriada dita de l'Altrabanda i a la font de Sant Joan es va iniciar una ampla volta fins al coll de Bonella i la Roqueta, es va travessar el fondo del Bagaret i s'iniciava una pujada fins a tocar la urbanització de Las Colinas, on l'itinerari reculava de sobte per cal Fuster i la caseta d'en Fuster i entrava novament a la finca les Garrigues.

El primer lloc de la classificació va ser ocupat per l'equip format per Magí Clement i Pili Baquedano, amb tan sols 6 punts; en segona posició, Antoni Sagarra i Carles Munts, de la Talaia, amb 8 punts, i en tercera posició, Núria Belchi i Alba León, també amb 8 punts. Totes elles, excel·lents puntuacions.

Per entitats, la primera posició va ser per a l'AE Talaia, amb 27 punts, seguida, en segon lloc, pel Centre Excursionista d'Avinyó, a certa distància, amb 42 punts, i amb un tercer lloc per al Centre Excursionista de Sitges, amb 48 punts.

RESUM RESULTATS DEFINITIUS 58a MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ AE TALAIA

ORDRE	DORSAL	NOM1	NOM2	NOM3	CLUB	PUNTS
1	11	MAGÍ CLEMENT ANDREU	PILI BAQUEDANO FERNANDEZ		NO ADSCRITS	6
2	2	ANTONI SAGARRA MAS	CARLES MUNTS ALBÀ		AE TALAIA	8
3	8	NÚRIA BELCHI IBÁÑEZ	ALBA LEÓN JORBA		NO ADSCRITS	8
4	21	M. CARME ESCUER MESTRES	M. JOSÉ ESCUER MESTRES		AE TALAIA	8
5	52	JOAN RODRÍGUEZ LUZ	CARMEN GONZÁLEZ ANCHO		AE TALAIA	9
6	81	ARNAU PRAT CAMPRECIÓS	SARA ARCO SERRAT	MIREIA BADIA PINILLA	NO ADSCRITS	9
7	1	JOAN VILADRIH CASES	JOSEP CHAVES CASTILLO		CE AVINYÓ	9
8	45	GEMMA ARIAS TORREBABELL	JORDI ARQUÉ DÍEZ		NO ADSCRITS	9
9	9	SALVADOR BELCHI IBÁÑEZ	TERESA RIBA TOMÁS		AE TALAIA	10
10	61	ARNALD GRABULOSA RODRÍGUEZ	GUIFRÉ MIQUEL FAGEDA		ST JOAN ABADES.	10
11	55	IGNASI JORBA MASDEU	GEMMA BURCET RODRÍGUEZ		AE TALAIA	11
12	86	MIREIA VENTOSA MASDEU	DANIEL VENTOSA MASDEU		NO ADSCRITS	11
13	26	MARCOS SANZ RAMOS	MARIA AZORÍN ORTUÑO		CLUB MURCIA	11
14	43	ORIOL VENTOSA CARBONELL	PILAR MASDEU RECARENS		AE TALAIA	11
15	25	JORDI BURCET SOLÉ	ALBERT ALONSO BELTRAN		AE TALAIA	12

RESULTATS PER ENTITATS MARXA 2016

ORDRE	ENTITAT	PUNTS
1	AE TALAIA	27
2	CE AVINYÓ	42
3	CE SITGES	48

EQUIPS INSCRITS	87	EQUIPS DE TRES PERSONES	18
EQUIPS CLASSIFICATS	83	EQUIPS DE DUES PERSONES	65
EQUIPS NO PRESENTATS	3	PARTICIPANTS MENORS	10
EQUIPS DESCLASSIFICATS	1	TOTAL ENTITATS	12

CONTROLS	SITUACIÓ	PERSONES
SORTIDA	SORTIDA	DIRECCIÓ: TÓFOL SOLER - ADJUNT DIRECCIÓ: JOSEP CANDELA - SEGURETAT: MANEL CASTILLON
	BAR SORTIDA	PILAR PORRAS, TÓFOL SOLER, SOLE PASCUAL, MERCÈ PORTA
	FINCA LES GARRIGUES	HORARIS I SIGNATURES: SALVADOR BUTÍ, NATI SALVADÓ
		MATERIAL I DOCUMENTACIÓ: MANEL VIDAL, MARCEL-LINA SIMON
		ACREDITACIÓ I DORSALS: RAMON CASTELLS, BLAI POCH, XAVIER VENTOSA
		SEGURETAT APARCAMENT: FRANCESC ALTABAS
Pas 1	LES PORQUERISSES	TINA MOYA
A	PI DE LA CADIRA	JOSEP M. ALSO, DOLORS LACASA, XAVIER CAPDET
B	FINCA VILADELLOPS	VICENÇ CARBONELL, ROSA RAVENTÓS, PEP TORRAS, PAQUI SÁNCHEZ, TERESA DURAN, ERNEST PERERA, PILAR MELÉNDEZ, HELENA CARBONELL, CRISTINA PIQUÉ, MANEL MONTOLIU
Motxilla	CAPELLA DE SANT JOAN	ROSA FARRIOL
C	FONT DE SANT JOAN	XAVIER SALLERAS, JESÚS SANTACANA, ENRIC VIVER
D	CRUÏLLA COTA 222	JOSEP ELIAS, ROSER GRIFOLL, MARINA MASSÓ, ÀNGELS PUBILL, MERCÈ SAVALLS
Pas 2	FORN DE CALÇ	RAMON FORGAS
E	CAMÍ SOTA ROQUETA	JOSEP M. SÁNCHEZ, PETRI PÉREZ, JORDI MARTÍ
F	PASSAT LA RIERA	JORDI BASSAS, JOSEP M. RASET, ANTÒNIA PAPIOL
G	INICI CAMÍ LA LLUNA	ADF (QUILIAN FITA I RAIMON FORN), CLÀUDIA MIRET, XAVIER VENTOSA
H	CRUÏLLA DE LA CASETA	NÚRIA FORGAS, CARLES TORRAS, CARLA TORRAS, BLANCA FORGAS, ANNA FORGAS, FULGENCIO GARCIA
Pas 3	MULASSA	ANTONI ORDOVÁS
I	PLA AMB VISTES	SOLE PASCUAL, MERCÈ PORTA, BLAI POCH
ARRIBADA	FINCA LES GARRIGUES	LURDES CAMPINS, RAMON CASTELLS, SALVADOR BUTÍ, NATI SALVADÓ, QUETI VINYALS, JOAN RAVENTÓS
	BAR ARRIBADA	PILAR PORRAS, TÓFOL SOLER, JORDI SANS, EVELIA CASADO

Equip d'obrir marxa:	LURDES CAMPINS, EVELIA CASADO, JOSEP CARBONELL, QUETI VINYALS, JOAN RAVENTÓS, JORDI SANS, JOSEP M. SÁNCHEZ, PETRI PÉREZ, RAMON FORGAS, CLÀUDIA MIRET
Equip escombra:	JOSEP CANDELA, M. CARME BARCELÓ
Equip informàtic:	RAMON CASAS, FRANCESC ALTABAS
Preparació itinerari:	TÓFOL SOLER, JOSEP CANDELA
Descripció itinerari:	LURDES CAMPINS, JOAN RAVENTÓS
Relat complementari :	VICENÇ CARBONELL
Repartiment controls:	JANI FERRER, TÓFOL SOLER
Material divers :	XAVIER SALLERAS
Megafonia, horaris:	JOSEP M. SÁNCHEZ, TÓFOL SOLER
Trofeus :	JOSEP CANDELA, TÓFOL SOLER
Metgessa:	MARIA JESÚS SANQUINO CÁCERES

Víctor Iturat
Reparació - Venda
Accessoris - Muntatge

C. del Jardí, 42
Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 28 15

CASA ROSET
des de 1934

Lampisteria
Aigua
Electricitat
Gas
Climatització
Energies alternatives

C/ del Recreo, 65
Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 60 11
casarosetsa@casaroset.com

CLÍNICA DENTAL SOLÉ

Ens especialitzem
en el teu somriure *

Av. Balmes 30, 1r
Vilanova i la Geltrú
T. 93 815 26 41

Farmàcia JORBA

C/ d'Olèrdola 39
Vilanova i la Geltrú
T. 93 815 63 46
farmaciajorba@cofb.net

Centre Fuji

Laboratoris fotogràfics

Revelat 1 hora
Ampliacions murals
en 24 hores

Av. del Garraf, 27
Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 19 72

**AUTOCARS
VENDRELL**
Taxis - Minibuses
Autocars

T. 93 892 25 44
info@autocarsvendrell.com
www.autocarsvendrell.com

Xurreria TRIFÓN

Rambla Principal, 79
Vilanova i la Geltrú

NOUCLIMA
Serveis integrals
de climatització

Av. del Garraf, 27
Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 19 72

13A EDICIÓ DE "LA TALAIA, CURSA DE MUNTANYA BY HÄGLOFS"

Joaquín del Río

El passat 10 d'abril de 2016 va tenir lloc, com ja va sent costum, al Càmping Vilanova Park, la 13a edició de la cursa de muntanya que organitza l'entitat, enguany marcada per l'actualització del pla d'usos del Parc Natural del Foix.

El circuit de Marató, de 43 km, vam decidir anul·lar-lo donat que les opcions que teníem de recorregut passaven per creuar urbanitzacions, ja que les pistes, corriols i camins disponibles tenen el pas prohibit a les curses en aquesta època de l'any. D'altra banda, el Fondo del Teixidor, circuit de GR, també ha estat prohibit al pas de corredors, després que en les 12 edicions anteriors la cursa hagués transcorregut per aquest

magnífic i ombrívol sender.

Així i tot, es varen seguir les indicacions del Parc i la cursa va transcórrer per les pistes autoritzades a aquest efecte. El corredor de muntanya sempre prefereix petits camins, corriols i senders que mostren la part més amagada de la muntanya, més que compartir camí amb grans pistes ben planeres apropiades pel pas de cotxes, motos i camions.

Enguany, com a novetat, es va celebrar una cursa infantil que va tenir molt bona rebuda. Prop d'un centenar de quitxalla varen fer un circuit d'uns 800m i varen ser obsequiats amb medalles i begudes, mentre segurament els seus pares corrien les curses més

exigents de 13 i 25 km. A més, un any més la caminada, perfectament organitzada, va ser motiu de felicitacions per moltes de les persones que hi varen participar. Cal recordar que la cursa ofereix a tots els participants un bon esmorzar de botifarra i escalivada, la barra lliure de begudes, a més de la ben lluïda samarreta i un bidó d'hidratació com a sorpresa i novetat d'enguany.

Les curses no van generar cap incidència remarcable més enllà d'alguna caiguda (xapa i pintura), rascada, o torçada de turmell d'algun participant, que va ser diligentment atès pel servei d'ambulància ofert per la Creu Roja.

Prop d'un centenar de quitxalla varen fer un circuit d'uns 800 m. Foto: Isabel Jiménez

L'entitat vol agrair sincerament als més de 80 voluntaris que varen vetllar pels assistents, controlant a la muntanya, organitzant els pàrquings, donant dorsals, al guarda-roba, preparant l'esmorzar o fent i ajudant en les nombroses tasques que l'entitat realitza perquè la Cursa de la Talaia sigui sent un referent. Cal tenir en compte algunes xifres: uns 800 participants sumant les 4 activitats (caminada, cursa infantil, cursa small de 13 km i la cursa reina de 25 km).

280 persones es van inscriure com a residents a Vilanova i la Geltrú, però la resta van ser d'altres poblacions, i molt diverses: des de Rubí, Manresa, o Barcelona, Terrassa, Esparreguera,

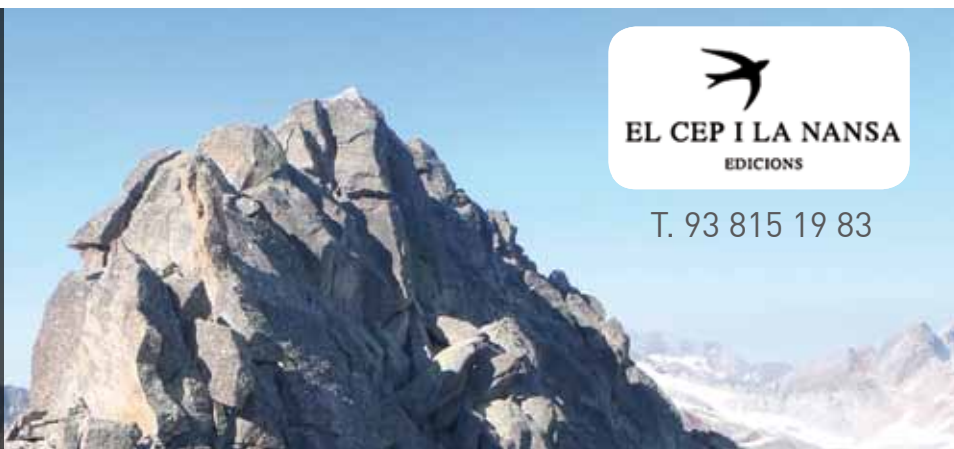
Corredors participants a la Cursa Håglofs de 25 km. Foto: Toni Mayans

Berga, Palamós o Campdevàdol, etc... És a dir, que la nostra festa és molt coneguda arreu de Catalunya. Podeu accedir a les classificacions

al web de la cursa: www.aetalaia.cat/seccio/curses
També hi trobareu enllaços a les fotos i vídeos! Fins l'any vinent!

"Escriure en un quadern de cal·ligrafia, mullant la ploma en un flascó de vidre que continga oli, i mirar passivament com es desdibuixa cada paraula."

Del llibre
FRÀGIL SOL DE TARDOR
de Rafa Gomar.
Col·lecció Desabafo.

EL CEP I LA NANSA
EDICIONS

T. 93 815 19 83

A Teixits Baig hi trobaràs tot tipus de teles a metres

C. de l'Aigua, 98
Vilanova i la Geltrú
T. 93 116 79 93
info@tela.cat
www.tela.cat

HERBOLARI L'ESPÍGOL

Bio des de 1982. Gran assortit de productes energètics per a esportistes. Especialitzats en productes ecològics. Herbes, dietètica, formatges i especialitats.

Rambla de la Pau, 103
Vilanova i la Geltrú
Tel. / Fax 93 815 13 11
herbolarilespigol@gmail.com

Excursió a la serra dels Bufadors. Novembre de 2015. Foto: Família Ortin-García

NO TOT SÓN FLORS I VIOLES,

però també són flors i violes

Joan Raventós / Grup de Muntanya en Família

Dissabte 12 de març, ciutat de Barcelona, un quart d'onze de la nit. La noia s'ha decidit i escriu al Google les paraules **família i muntanya** i prem el botó de cerca. S'acosta a la pantalla per llegir la primera fila dels resultats, on diu exactament això: "Grup de Muntanya en Família (GMeF). www.aetalaia.cat/Seccions". Clica l'enllaç i li apareixen molts resums d'excursions fetes i centenars de fotografies on capta l'ambient muntanyenc que s'ha imaginat tantes vegades per a ella i el seu fill. Li fa l'efecte que ha trobat el que buscava i envia aquest missatge: "Hola! Fa temps que penso en buscar un grup que faci excursions en família i us acabo

de trobar. Penso que teniu un projecte molt interessant i m'agradaria poder-hi participar algun cop amb el meu fill. Com ho puc fer per rebre informació de les sortides i activitats que feu? Esteu a Vilanova? Nosaltres vivim a Barcelona però suposo que no serà cap problema. Moltes gràcies i fins aviat!".

Dissabte 26 de març, una de la nit, comarca d'Osona. Una altra mare també troba el que buscava per Internet i de seguida es posa a escriure aquest altre missatge: "Bona nit. Som una família d'Osona que estem buscant una associació o entitat excursionista per fer activitats i excursions en família. Remenant pel cercador hem

trobat la vostra web i ens ha semblat súper interessant! Ens agradaria, si fos possible, rebre informació sobre què hauríem de fer per poder apuntar-nos a algunes de les activitats que feu. Moltes gràcies per endavant!"

Es tracta de dos casos reals de famílies que ens han localitzat per Internet. Podeu provar-ho. Entreu en un cercador i poseu-hi les paraules **família i muntanya** o bé **muntanya i família**. Qui hi apareix en primer lloc és el nostre Grup de Muntanya en Família. Això -és a dir, buscar informació en un cercador amb aquests paràmetres- és el que han fet famílies de diversos punts del país. I ens han trobat a nosaltres.

Taller de figuretes de pessebre. Desembre de 2015. Foto: Joan Raventós

Una bona colla a Vallvidrera. Gener de 2016. Foto: Queti Vinyals

Els nostres joves excursionistes fent camí. Foto: Joan Raventós

Què ha passat? Què hem fet, de diferent, perquè siguem ara tan singulars?

PER NO MORIR D'ÈXIT

Sempre hem coincidit a situar la data de naixement del GMeF el mes de juny de 2010, que és quan es van convocar les primeres reunions a la Talaia per parlar-ne. Abans havia calgut fer un projecte per tenir alguna cosa a les mans a partir de la qual iniciar el camí. La proposta consistia per primer cop a muntar, d'una manera organitzada, excursions pensades per fer en família, és a dir, els fills i filles juntament amb els pares, mares o altres familiars, sense les clàssiques figures dels monitors, que en aquest cas serien el

mateixos pares, els quals prepararien i coordinarien les activitats i també s'encarregarien de les qüestions organitzatives, cosa que resolva el problema sempre complicat de les responsabilitats a l'hora de sortir a la muntanya amb menors.

A finals d'agost de 2010, el GMeF va fer la seva primera excursió a la Talaia del Montmell, aprofitant que es commemoraven els 25 anys de l'ascensió catalana a l'Everest i es pujaven simultàniament cims de tot Catalunya. Des d'aquell moment incipient, sempre vam pensar que no esbombaríem la idea. És a dir, que no en faríem gaire propaganda més enllà d'informar de

les nostres activitats internament als socis de la Talaia a través de la circular o d'anar penjant allò que anéssim fent a la pàgina web. No per excloure ningú, sinó per no arriscar-nos a morir d'èxit. Els moments inicials eren precaris, calia empènyer la maquinària i això donava molta feina als pocs que érem. Si anàvem a fer-ne difusió per tot arreu, ens podia fugir de les mans. Les famílies que volguessin sortir a la muntanya amb nosaltres ja farien l'esforç de buscar-nos. En qualsevol cas, podem dir que teníem raó. Aquelles primeres famílies que van pujar al Montmell no es podien imaginar que, sense fer-ne difusió, sis anys després hi hauria 60 menors actius a les nostres files i haurien passat pel grup més de 100 famílies.

Aquesta ratxa favorable del grup va arribar a la nostra Federació, i el mes de juliol de l'any passat el GMeF va ser convidat a participar a les primeres jornades "Experiències d'Èxit" que es van fer a Mollet del Vallès, per exposar davant de representants d'altres entitats federades la nostra experiència. Ja uns mesos abans, l'octubre de 2014, vam assessorar un grup d'excursionistes del CE Molins de Rei per crear un grup semblant i, més recentment, el mes de novembre passat, també hem ajudat l'històric Club Esquí Berguedà pel mateix motiu. Estem molt contents de ser un referent a tot el país pel que fa a l'excursionisme amb infants, però no tot són flors i violes.

FLORS I VIOLES

La tasca organitzativa d'aquests sis cursos que ja portem (del primer 2010/2011 fins a l'actual 2015/2016) és voluntària al cent per cent. Això ja ho sabem. Com a totes les seccions de l'entitat. Però se sustenta a les espatlles de mares i pares que tenen fills i filles en edat escolar, la qual cosa suposa haver de compaginar-ho tot -casa, treball, família, etc.- i haver de trobar temps per a les reunions del grup, per a les gestions que una colla tan gran de persones genera i per poder organitzar i coordinar les activitats que muntem. Això sí, anant a preparar les excursions, en els viatges d'anada i tornada, és quan els pares i mares enforteixen llaços i el grup es cohesiona. El GMeF ha fet créixer bones amistats que, segur, duraran per sempre.

Aquesta bona voluntat per part de tothom té un límit. També té un límit la dedicació que els membres del grup poden aportar al col·lectiu. Ja hem dit que no tot són flors i violes. Tots sabem i voldríem que les excursions que fem tinguessin un treball pedagògic més acurat, un centre d'interès, una temàtica relacionada amb algun aspecte de l'excursió, botànica, geològica, històrica, una gimcana, un circuit d'orientació... Però almenys fins avui arribem on arribem i, llevat de notables excepcions, les nostres excursions es limiten a fer la caminada prevista, dinar i tornar cap a casa a una hora prou decent per poder encarar el dilluns amb unes garanties mínimes de supervivència.

El pas del temps també ens ha fet conscients que quan els fills s'acosten a la tan mitificada adolescència, comencen a desconnectar del grup i

aquesta és una qüestió que encara no hem pogut resoldre. Hi estem posats, sí, i és probable que aviat s'ofereixi per als nostres joves -els que cursen l'ESO i el Batxillerat- una proposta d'activitats que estem projectant. Hi treballem a fons perquè el proper curs pugui ser una realitat. Però ja hem vist com hem anat perdent nois i noies que, superats per tot allò que han d'afrontar -estudis, noves relacions socials, interessos canviants i diversos...- han deixat de venir a les nostres excursions. Això no vol dir que ens n'oblidem, però fins al moment no podem oferir-los res més que el que ja tenim, el GMeF tal com el coneixem.

Posat que no tinguin cap fill més petit, aquesta desconexió d'alguns joves del nostre grup deixa els seus pares i mares en fals. Saben que poden continuar venint a les excursions tot i que els seus fills no ho facin, però de vegades

la motivació de sortir a la muntanya en família queda diluïda. És comprensible. Tot i això, una manera de continuar-hi és participant en la preparació i la coordinació d'activitats, i també formant part de la junta del grup.

Pel Grup de Muntanya en Família hi han passat moltes famílies, ja ho hem dit. Molta gent hi ha deixat el seu granet de sorra. Alguns s'hi han implicat a fons. Altres s'han limitat a participar-hi però és probable que tard o d'hora també s'afegeixin a coordinar alguna de les sortides. El creixement ha permès també organitzar alguns tallers, fires de material, visites culturals, acampades... El ventall és obert i serem el que vulguem ser.

Ara que ja anem per la nostra 65a excursió, podem mirar enrere amb satisfacció, emplenar els pulmons d'aire i mirar endavant amb esperança.

Excursió a Guimerà i la vall del riu Corb. Març de 2016. Foto: Miquel Fernández.

En aquesta llista podeu consultar les activitats del GMeF dels últims anys. Les activitats dels cursos 2010-2011 i 2011-2012 van aparèixer publicades al núm. 302 de la revista de la Talaia. Per a més detalls, informació i imatges: www.aetalaia.cat.

CURS 2012-2013

- 28 d'octubre de 2012: De Cantonigròs al santuari de Cabrera (Osona) - 81 participants (38 menors)
- 10 de novembre de 2012: Jornada d'escalada al Mur Artificial d'Escalada (Garraf)- 38 participants (22 menors)
- 30 de novembre de 2012: Taller de figuretes de pessebre amb plastilina - 43 participants (22 menors)
- 2 de desembre de 2012: Excursió a la serra del Corredor (Vallès Oriental) - 40 participants (17 menors)
- 16 de desembre de 2012: Pujada del pessebre a la Casa Alta (Alt Penedès) - 58 participants (30 menors)
- 13 de gener de 2013: De Cabrera de Mar a Argentona pel castell de Burriac (Maresme) - 21 participants (8 menors)
- 17 de febrer de 2013: Ascensió a la Morella (Garraf/Baix Llobregat) - 58 participants (30 menors)
- 9 i 10 de març de 2013: Esquí nòrdic i raquetes de neu a Aransa (Cerdanya) - 63 participants (32 menors)
- 14 d'abril de 2013: Ascensió al Puigsacalm (Garrotxa) - 84 participants (42 menors)
- 5 de maig de 2013: Taller d'ornitologia "Caricatura del cant dels ocells"
- 25 i 26 de maig de 2013: Refugi Font Ferrera i ascensió al Negrell (Montsià) - 40 participants (20 menors)
- 9 de juny de 2013: Excursió per la serra de Miralles (Anoia) - 33 participants (17 menors)
- 14 de juny de 2013: Projectió fotogràfica MARES I PARES, FILLES I FILLS, ÀVIES I AVIS... EXCURSIONISTES EN FAMÍLIA
- 12 de juliol de 2013: Reunió per planificar el curs 2013-2014 i sopar posterior.
- 14 de juliol de 2013: Grup de Joves - Ascensió a la Tosa d'Alp des del coll de Pal (Berguedà/Cerdanya)

CURS 2013-2014

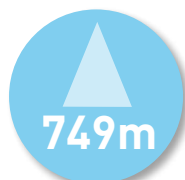
- 21 i 22 de setembre de 2013: Acampada al Montseny i ascensió al Turó de l'Home i les Agudes - 54 participants (28 menors)
- 6 d'octubre de 2013: Grup de Joves - Travessa d'Agulles (Montserrat) - 19 participants (9 menors)
- 27 d'octubre de 2013: Zona volcànica de la Garrotxa i la Fageda d'en Jordà - 72 participants (38 menors)
- 24 de novembre de 2013: Serra Major (Montsant) pels graus de l'Agnè i de la Grallera (Priorat) - 67 participants (33 menors)
- 29 de novembre de 2013: Taller de figuretes de pessebre amb pedra conglomerada del Montsant
- 15 de desembre de 2013: Pujada del pessebre al castell Vell d'Olivella (Garraf) - 50 participants (26 menors)
- 2 de febrer de 2014: Grup de Joves - Camí equipat de Sant Martí Sarroca (Alt Penedès) - 25 participants (12 menors)
- 23 de febrer de 2014: Esquí de fons i raquetes de neu a Guils Fontanera (Cerdanya) - 16 participants (8 menors)
- 16 de març de 2014: Excursió a la serra d'Ordal (Alt Penedès) - 75 participants (38 menors)
- 6 d'abril de 2014: Grup de Joves - Amb BTT per la rodalia de Vilanova - 7 participants (4 menors)
- 27 d'abril de 2014: Circuits d'aventura a Les Deus Aventura (Alt Penedès) - 64 participants (34 menors)
- 10 de maig de 2014: Jornada matinal d'escalada a la Facu (Canyelles) - 38 participants (21 menors)
- 25 de maig de 2014: La cova Simanya i el Montcau (Vallès Occidental) - 45 participants (23 menors)
- 20 de juny de 2014: Projectió fotogràfica de les activitats del GMeF.
- 21 i 22 de juny de 2014: Ascensió al Puigmal i la vall de Núria - 62 participants (32 menors)
- 11 de juliol de 2014: Reunió per planificar el curs 2014-2015 i sopar posterior.
- Del 7 al 10 d'agost de 2014: I Acampada d'estiu a Estavar (Alta Cerdanya) i excursions al Carlit i als llacs de Malniu - 42 participants (24 menors)

CURS 2014-2015

- 27 i 28 de setembre de 2014: La serra de Pessonada. La Rocalta (1.489 m) pel pas dels Escaligons (Pallars Jussà) amb Pep Coll - 55 participants (28 menors)
- 26 d'octubre de 2014: Ascensió a la Tossa (1.023 m) des de Sant Miquel de la Tosca (les Garrigues) - 71 participants (37 menors)
- 23 de novembre de 2014: Excursió a la serra del Montnegre (Vallès Oriental) - 69 participants (35 menors)
- 12 de desembre de 2014: Taller de figuretes de pessebre amb taps de suro
- 21 de desembre de 2014: Pujada del pessebre al cim de la Talaia - 44 participants (22 menors)
- 25 de gener de 2015: Caminada Popular de la Talaia - 34 participants (16 menors)
- 30 de gener de 2015: Taller de guarniments de Carnaval
- 22 de febrer de 2015: Ascensió a la roca Corbatera del Montsant - 37 participants (15 menors)
- 15 de març de 2015: De Sant Jaume de Montagut al puig Formigosa (Alt Camp) - 37 participants (19 menors)
- 26 d'abril de 2015: De Tarragona a Altafulla per camins de ronda (Tarragonès) - 54 participants (24 menors)
- 17 de maig de 2015: Ascensió al Matagalls (1.697 m) - 42 participants (20 menors)
- 20 i 21 de juny de 2015: Cap de setmana al Port del Comte (Solsonès) - 35 participants (16 menors)
- 26 de juny de 2015: Projectió fotogràfica de les activitats del GMeF.
- 10 de juliol de 2015: Reunió de preparació del curs 2015-2016 i sopar posterior - 52 participants (22 menors)
- 11 de juliol de 2015: I Jornada "Experiències d'Èxit" organitzada per la FEEC (Mollet del Vallès)
- Del 7 al 10 d'agost de 2015: II Acampada d'estiu a la Guingueta d'Àneu (Pallars Sobirà) - 64 participants (30 menors)

MONTALT NORD o L'ESCAMBELLET

MONTALT SUD

Secció de Muntanya

Aquesta excursió ens va sorprendre a tots. Esperàvem una sortida interessant com sempre, no gaire complicada i curta per aprofitar les poques hores de sol de l'hivern. De fet, es tractava d'una sortida que no havia estat programada inicialment i que en va substituir una altra a l'últim moment.

Anàvem cap a una zona coneguda. Algun tram coincidia amb el mític GR 7 de les primeres excursions de senders, que en aquella època encara organitzava la Secció de Cultura!

Al final del dia, però, estàvem eufòrics, havíem fet una gran sortida amb tots els ingredients: paisatge, cingleres, grimpades, coves, rieres, zones quasi selvàtiques, paratges encantadors i el cim del Montalt que déu n'hi do!

En fem una petita ressenya per compartir amb els nostres amics:

A la sortida del mes de gener de la Secció de Muntanya, aquest any (2016) vam anar fins a la serra de Montalt, situada entre la serra de Llaberia i les muntanyes de Tivissa. Vam fer una ruta circular amb el punt culminant al cim del Montalt Nord (766 m) amb sortida des de Capçanes.

Vam deixar els cotxes en un revolt després d'anar una estona per una pista cimentada que portava fins a l'Hotel

Mas Collet. La ruta començava per una pista que s'acabava convertint en camí. Un camí que avançava pel barranc de la Canyera i que, en lleugera però constant pujada, ens portà fins a la carena on vam començar a tenir bones vistes de Llaberia. Sota mateix teníem la cova dels Dos Ulls. Vam visitar-la i, encara que ens va costar una mica, vam trobar "els dos ulls" que únicament es veien des de l'interior i que estaven situats en un recó de la cova situat en una zona una mica enlairada on calia enfilar-se.

Després de visitar la cova, vam seguir en forta baixada fins a trobar un sender amb marques del GR-7. Novament en pujada suau, vam seguir fins a la portella de Montalt, un coll ben definit. Arribats a aquest punt, en baixada suau, vam caminar per aquest sender fins a un pal senyalitzador que ens indicava on estàvem situats: a l'inici de la canal del Mano.

Vam pujar per la canal fins a la carena dels dos Montalts, uns 200 metres de desnivell directe i un sender poc definit amb grimpades. En un collet, vam anar pel camí de l'esquerra que ens va portar fins al cim del Montalt Nord (766 m), de vistes espectaculars gràcies al vent del dia anterior i a les baixes temperatures d'avui. El panorama: miranda de Llaberia, serra

de Tivissa, el riu Ebre, el Montsant, el mar. Ens va acompanyar el dia i vam poder veure la neu del Pirineu, el Delta i moltes més muntanyes.

Vam dinar al cim del Montalt Nord i després vam desfer un tram de camí passant pel collet anterior i vam pujar fins al cim del Montalt Sud (749 m). Des d'aquest segon cim, per un sender vam anar a buscar una pista, "el Camí de Llaberia", que passava pel coll de la Mina, on vam tornar a desviar-nos per un sender, a trobar el portell de Portadeix que ens va endinsar al barranc del mateix nom per una forta baixada amb vistes espectaculars d'espadats i del salt del Barranc de Portadeix.

El camí de tornada pel barranc de Portadeix va ser una "pista americana": un camí estret amb troncs al mig del pas i vegetació densa als costats. Ja al final de l'excursió, en acostar-nos a l'Hotel Mas Collet, el camí es va convertir en el "Camí Vell del Collet", un PR amb racons encantadors que ens va dur fins als cotxes.

Tots els camins pels quals vam passar són poc transitats. No vam trobar ningú en tota la jornada. La sortida va durar 7 hores, vam fer 750 metres de desnivell acumulat i 12,6 quilòmetres de caminada.

Dalt del cim, celebrant el 60è aniversari de la Talaia.

Baixant del cim després de dinar.

Els Ulls.

Paisatge des de dalt del Montalt amb la serra de Llaberia davant nostre.

AMICS DE LA SARDANA 50 ANYS

M. Carme Barceló - Joan Raventós

Aquests darrers mesos s'han anat organitzant diversos actes en el marc de la commemoració del 50è aniversari d'Amics de la Sardana, secció autònoma de l'entitat, però lligada entranysablement a la Talaia.

Recordem el que deia el butlletí d'Amics de la Sardana de l'any 1976, en el desè aniversari: *"Hereva del Foment de la Sardana que a primers de segle ja treballava entre nosaltres i d'aquella Secció Folklòrica de la Unió Vilanovesa que reprenia la tasca l'any 1944 després d'uns anys de silenci. Però les coses no estaven preparades per l'expansió. Les hores no eren propícies. Però els pobles tenen un magatzem de vida i una deu d'aigua pura que no s'acaba i l'any 1966 s'emprenia la feina de represa, es tornava a fer cos per tal que la flama -que això és la sardana- tornés a bufar i a escalfar. Des de llavors, ininterrompudament, amb molts mals de cap i alts i baixos, hem continuat amb la nostra tasca, fins avui."*

Fem, tot seguit, un breu repàs dels actes commemoratius perquè en quedi constància.

La celebració es va iniciar el divendres 11 de març a la sala d'actes de l'entitat, amb una taula rodona titulada COMMEMORACIÓ DEL 50è ANIVERSARI D'AMICS DE LA SARDANA: ELS INICIS, a càrrec de Salvador Butí, Marcel·lí Ferrer, Blanca Forgas i Marina Massó, i amb una sala plena de gom a gom de públic amb el qual els membres de la taula van poder recordar i comentar diversos aspectes dels inicis de la colla.

El diumenge 24 d'abril al migdia va tenir lloc un dels moments més esperats del cinquantenari, l'audició de sardanes amb la cobla La Principal de la Bisbal, que va aplegar molta gent a la plaça Charlie Rivel de Vilanova. Aquesta cobla va ser portada moltes vegades pels Amics de la Sardana a Vilanova durant el final dels anys 70 i començament dels 80 i va ser

l'escollida per commemorar els 50 anys. Les sardanes interpretades foren, *Delectació*, de Josep Serra, *Cara i creu*, de Conrad Saló, *El cant del batre*, de Josep Vicens, *Pic, repic i repicó*, de Ricard Viladesau, *Santa Pau*, de Josep Saderra, *Regal de reis*, de Martirià Font, *Gavina*, de Jaume Roca, *Sardanes a la lluna*, de Josep Capell i *Volerany*, de Manel Saderra i Puigferrer.

Membres d'Amics de la Sardana amb la Cobla La Principal de la Bisbal (24-4-2016). Foto: Joan Toledano

Taula rodona sobre els inicis del grup, el març de 2016. Foto: M. Carme Barceló

Óscar Ferret i Esteve Molero el 13 de maig de 2016. Foto: M. Carme Barceló

Concert commemoratiu a Santa Maria de la Geltrú, el mes de juny. Foto: Salvador Butí

El divendres 13 de maig, a la seu social, Esteve Molero va pronunciar la conferència **LA MÚSICA ANÒNIMA DE MANEL RIUS**, amb il·lustracions musicals en directe del director, al trombó, acompanyat d'Òscar Ferret al piano.

El divendres 10 de juny, també a la sala d'actes, els músics i investigadors Xavier Orriols i Paquita Roig van pronunciar la conferència titulada **JULI GARRETA: GENEALOGIA I ENIGMES**, en què van desvetllar aspectes familiars i personals poc o gens coneguts del compositor Garreta.

L'endemà dissabte 11 de juny va tenir lloc un dels actes més emblemàtics de la commemoració dels 50 anys d'Amics de la Sardana: el **CONCERT COMMEMORATIU DE MÚSICA CATALANA** a l'església de Santa Maria de la Geltrú, amb la cobla Lluïsos de Taradell (que celebraven els seus 140 anys d'existència) dirigida per Esteve Molero i Olivella i amb la col·laboració especial de Pinyu Martí a les percussions. Es va editar un programa de mà per a l'ocasió, il·lustrat amb una reproducció d'un dibuix del pintor vilanoví Joaquim Budesca. Durant el concert, es van poder escoltar peces com ara *Primavera gaia*, del mateix Esteve Molero, *El testament de n'Amèlia*, de Joan Lamote de Grignon, *Teresa*, de Vicenç Bou i amb arranjaments de Molero, *Llicorella*, de Juli Garreta, *Casament a pagès*, de Xavier Capdevila, o fins i tot *Fellini 8 ½*, de Nino Rota, amb arranjaments d'Eugeni Molero.

Per completar la celebració dels 50 anys d'Amics de la Sardana, el divendres 30 de setembre s'inaugurarà al local de l'entitat l'exposició commemorativa **50 ANYS DELS AMICS DE LA SARDANA DE L'AE TALAIA** i tot seguit es farà un sopar que tancarà aquest intens calendari d'activitats sardanístiques.

Per molts anys, Amics de la Sardana!

Vacances a la vall d'Ordesa. Agost de 1957. Foto: Josep Blanes

EN EL 60^È ANIVERSARI DE L'AE TALAIA

Antoni Ordovàs

La perspectiva que dona el temps en l'existència d'una entitat excursionista sumant ànims esparsos i pròxims alhora, ha motivat durant sis dècades, o més, el seu aconseguitment. Un deix per l'agulló de l'associacionisme que aquest poble duu en el pòsit cultural, empenyent la societat a més amplitud. N'hi ha tant, de voluntariat ignorat a l'entorn nostre...!

L'aniversari ha estat possible gràcies als socis i sòcies que hi foren i als presents. De les engrunes del poc de cadascú i el molt de cada poc de tants afany haguts, d'un decenni al següent, movent la llaurada de la pràctica de l'excursionisme en la llibertat del marc

de les muntanyes, dels espais naturals. Unes manifestacions que captiven, que calia conèixer i gaudir-ne. Un trajecte de respectable antiguitat. Si és poguessin reflectir en imatges els normals o singulars episodis viscuts, ara ací ara enllà, en un retrospectiu llargmetratge... De primer, en blanc i negre, les escenes d'unes sessions setmanals de Junta a la secretaria del primer local de l'Agrupació, al carrer Sant Pau, 27, baixos... Una habitació petita que donava cabuda als deu o dotze membres d'una Junta novella, al voltant d'una taula (d'una donació)... Un espai reduïdíssim on el fum d'unes cigarretes "d'Ideals" i d'alguna pipa

enterbolien la visió i atemptaven el respir, mentre es feia l'intercanvi de propostes, discussions, farem, s'ha d'organitzar, com, qui ho farà, rèpliques, discrepàncies, repeticions i aprovacions...

Com a soci d'aleshores, hom intenta plasmar situacions sense enumeració de dades que són ben guardades a l'arxiu de l'entitat, però sí algun tirany de conjuntures fixades en la memòria, d'incidents i hàbits que alguns bé s'han superat a molt millor. No d'altres 'millores' per atreure multituds, transformant la contrada en un parc temàtic...

En aquella època, s'havia organitzat algun viatge en autocar a València, per les 'Falles', o a Saragossa, per les festes del Pilar. Llavors, poca gent 'normal' viatjava fent turisme. La Talaia deuria ser gairebé la pionera a promoure unes sortides sense pena ni glòria, de les quals un nombre de socis i simpatitzants, alguns de certa edat, feien elogi positiu. En arribar, de regrés, a Vilanova i la Geltrú, l'autocar feia un parell de tombos per la rambla Principal (llavors del Caudillo) lluint darrere el vehicle una pancarta de roba amb el nom de l'entitat. Les finestres es podien obrir i al punt podia escoltar-se alguna cantadissa amb més potència que entonació i pronunciant el nom de l'Agrupació.

En principi, la participació a les excursions a peu era d'escassa concurrència. Quan es tractava de muntar un campament, si era a prop de la nostra vila, s'animava la gent a fer aquella nova activitat. A poc a poc, l'habitud d'anar a la muntanya per la nostra rodalia s'anà afermant i s'hi incorporà tot seguit el contingut de les diverses modalitats que la muntanya ofereix segons les deferències de cadascú. L'assistència a les marxes, l'acampada, l'escalada (de poca volada), l'esquí d'estar per casa, l'espeleologia limitada i en cotes discretes pel nostre massís de Garraf... Aquestes propostes són inseparables dins de l'excursionisme modern o muntanyisme, concepte sobre el qual durant anys i panys s'ha polemitzat en societat.

Vivim en un país singular on l'excursionisme conflúia i annexionava a promoure cursets en català, a propagar la sardana. Uns principis culturals que havien estat relegats. Durant la llarga postguerra espanyola, la constitució d'un club de mena excursionista suposava un aplegament de persones, de joves, i això era inversemblant per als mandataris de l'època perquè ja n'hi havia una, de joventut "oficial". En tot cas, era tolerat i amb un esment inquisidor d'estar sempre observat. Només feia falta un pretext rebuscat per donar per acabat el club. En tornar la 'pau', hi hagué una escombrada total d'entitats d'alè catalanista...

La darrera formació d'una entitat d'aquest caràcter d'abans de la G.C. fou el 1934, a la capital catalana. Sis anys després d'acabat el conflicte, el 1945, a la ciutat Comtal es constituïria la primera entitat d'aquest bagatge. Fins el 1956

es formarien set entitats noves, cinc d'elles centrades en ciutats de comarca, la darrera de les quals fou a Vilanova i la Geltrú, amb l'AE Talaia, l'onze de setembre de 1955, federada el febrer de 1956 i acceptada pel Govern Civil de la Província el juny del mateix any.

La significació que des dels seus orígens tingué l'excursionisme és constatat pel fons estudiós, reivindicatiu. Significà la idealització en la fidelitat vers un territori a partir de l'exercici físic del caminar on en cada passa es feia -fem- una descoberta.

El maig de 1956 es va muntar una "exposició" de postals de muntanya. Quatre targetes de no res. Un propòsit per realçar i atreure públic a l'estatge del carrer Sant Pau, recentment inaugurat. Per anunciar el fet, s'havia penjat una pancarta de roba, de dos pams d'ample, a banda i banda del carrer, i de seguida ens la varen fer retirar.

En la vidriera lateral de l'entrada, a la part superior, hi mancava un vidre i per allí el carter tirava la correspondència.

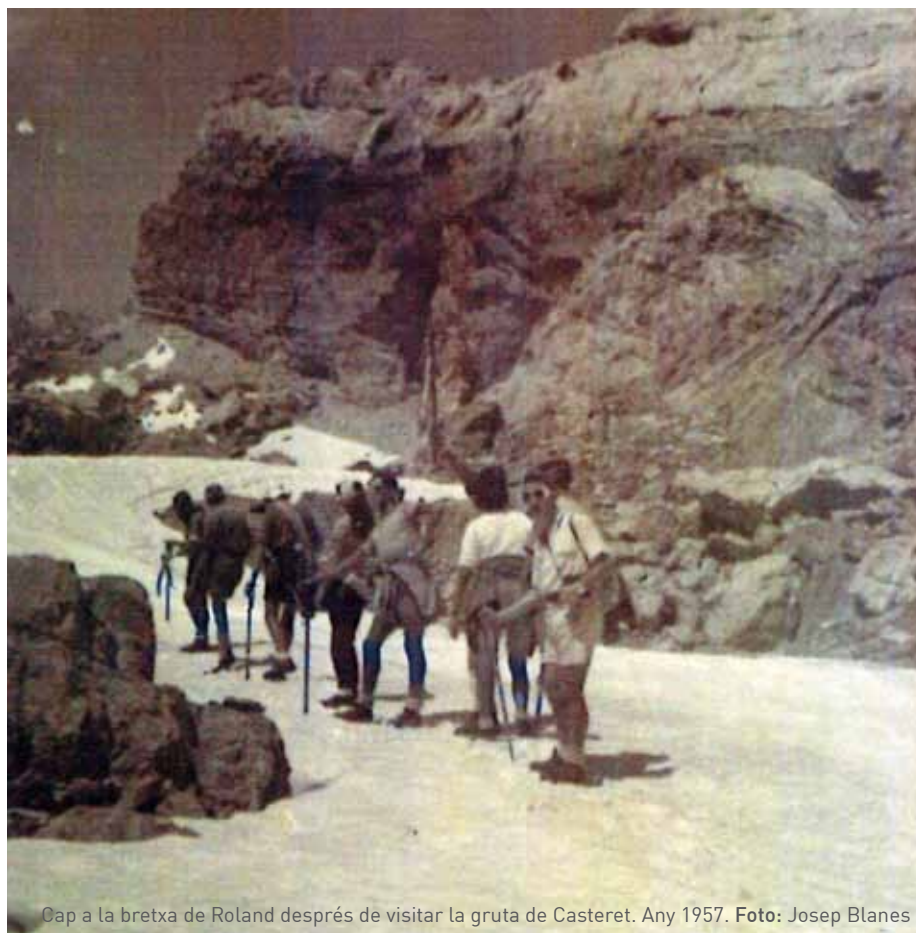
En la primavera del 1958, es va rebre una publicitat sobre la tràgica mort del prohom Manuel Carrasco i Formiguera pel fet que aquells dies s'esqueia el vintè aniversari del seu ominós afusellament (com la de molts altres).

Era una paperassa d'estrany discurs que suggeria que es divulgues el fet. A tota vista era un parany per entabanar uns novells associats en un "delicte subversiu"!

Un cas semblant va succeir a uns companys de Vilafranca del Penedès el juny de 1950. Aquells joves havien aconseguit uns permisos per reobrir el Centre Excursionista Vilafranquí, fundat el 1922 i tancat el 1939.

A punt d'un nou començ (un grupet de la gent de la preTalaia hi eren convidats), "algú" va denunciar aquells socis, fermes, com autors de la penjada d'una senyera en un cim penedesenc, un acte considerat prohibit i suficient per tancar el Centre en plena celebració i que perdurà fins a la "transició".

La gent de la Talaia era lluny de qualsevol àrea financera. Persones de quefers fabrils, empleats, artesans, professors que un dia els atreu la inclinació vers l'aire lliure en harmonia amb la naturalesa. Un camp per ablanir-se dels deures del dia a dia. Un parèntesi estimulant de llibertats. Un mot que, a tombs, es distorsiona interpretant aplicacions d'adversa fatalitat vers l'altri.

Cap a la bretxa de Roland després de visitar la gruta de Casteret. Any 1957. Foto: Josep Blanes

Un ofici d'excursionista quan es tenen uns dies per disposar, amb la llibertat de triar una contrada, la llibertat de seguir per un sender senyalitzat o a l'albir d'un corriol desconegut que clourà al final de la caminada, continuant, potser, l'endemà. És un privilegi. I més encara si es comparteix el camí amb altres companys. Uns amics que, a muntanya, poden tenir una connotació perdurable en el decurs dels anys. I en aquell temps hi havia pressa a posicionar-nos en un àmbit tan especial, el tracte amb altra gent de motxilla...

El 1957 es va fer una sortida de vacances a la vall d'Ordesa. La "primera excursió" amb una arrencada de 14 o 15 socis i sòcies de l'Agrupació. A la vall, "parc Nacional", encara es podia acampar en una rotllana prop de l'antiga casa Olivan.

Tendes de Barcelona, Saragossa i d'altres localitats eren al redós. Tendes que no duïen "terra". Aleshores, com quasi tothom, amb el piolet fèiem un reguerot al voltant del sopluig en prevenció d'un ruixat, per evitar que entrés aigua a l'interior. En recordar-ho, se't remou la consciència d'haver calcigat aquell prat verdíssim, pràctica que per sort aviat es deixà de fer. Un dels dies es pujà al vell refugi de Góriz, a 2.120 metres d'altura. Fent la ruta, calia grimpar per les 'clavilles de Soaso', un tram encinglerat, assegurats a més a més per una corda. Com que a la zona del

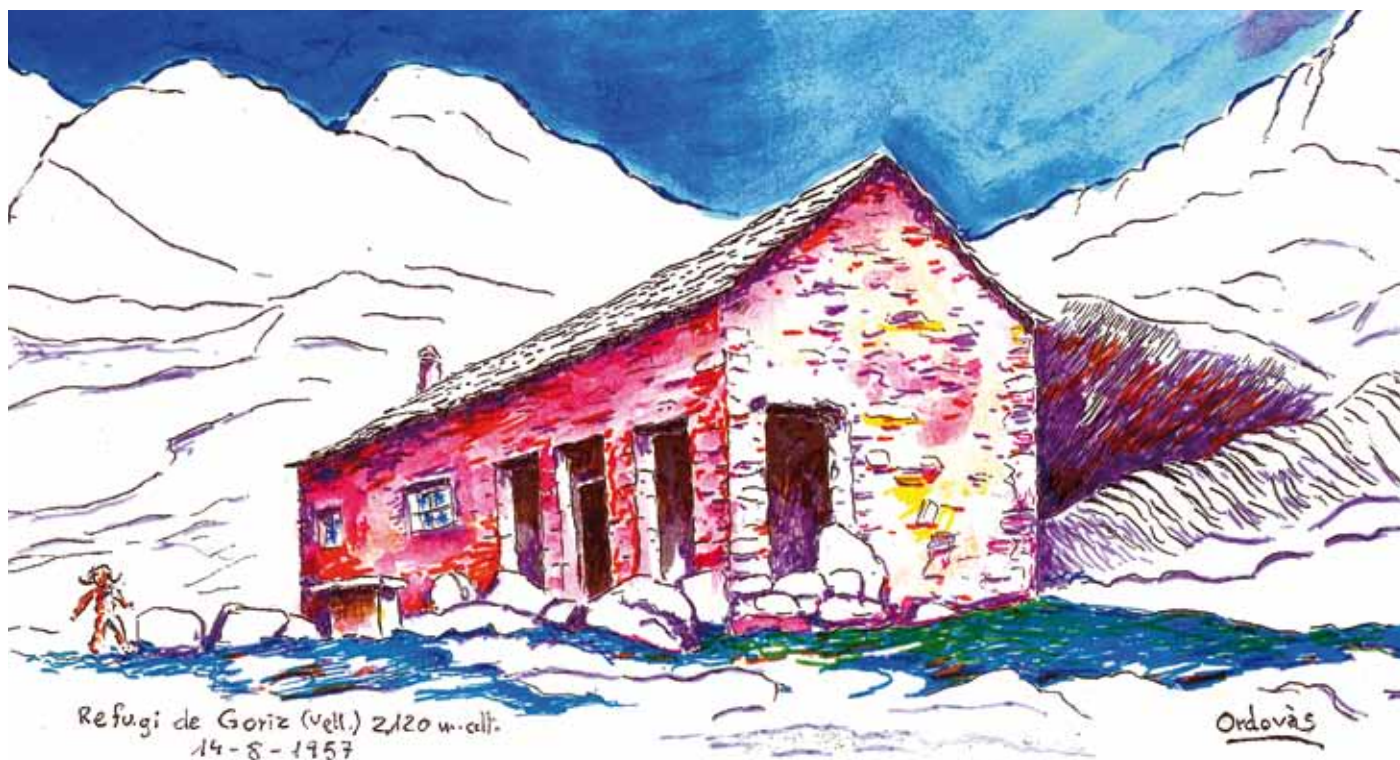
refugi no hi ha bosc, arreplegàrem uns branquillons de matolls i en férem uns feixets que portàrem penjats damunt la motxilla. Duguérem llenya per poder cuinar allà dalt. Cap al tard, arribaren al refugi un grupet de francesos i a l'hora de cuinar van treure uns fogonets de 'càmping gaz', uns atuells de poc pes, eficients, que als nostres vorals només es podien obtenir de contraban, a Andorra. I aquells sacs 'duvet' del seu equip feien patxoca. A la nit, en disposar-nos a jeure sobre el rústic prestatge del vetust refugi, en comparar la nostra impedimenta amb la dels col·legues ocasionals de l'litera, davant la dissemblança, ho demostràrem amb una riallada incontenible. Llavors, a aquells muntanyencs, els férem saber la nostra sincera demostració d'auto-fúmer-se'n del traç tercermundista que arrossegàvem... França feia pocs anys que havia assolit el primer 8.000, i els seus ciutadans disposaven d'unes llibertats ben afermades. Seguint el rastell d'intencions i fets s'entra als anys 60, amb la Talaia ja involucrada editant un butlletí social per tal de tenir més aproximació amb la seva gent. I un dia, 'des de dalt', vénen notificacions, obligacions, tribulacions i censura. Amb l'ai sempre a topar. Llavors, per evitar confrontacions, cal fer-se el beneit per confondre el censor d'un torn tan rigorós i llarg.

Pels anys 70, un nou jovent va adquirir

formació, experiència en la pràctica de l'escalada, de l'alpinisme d'altura... L'escalada requereix tècnica, aplom, resistència... i prudència. L'Àngel Vedo, el 'patriarca', com amistosament l'anomenen els companys de cordada, pot representar una elit que han format el GEAM (Grup d'Escalada i Alta Muntanya). Talment com el GET (Grup Espeleològic Talaia), l'espeleologia, el fascinant món subterrani, amb l'Antoni Ferrer (Tonet) en la part científica... I també, en els anys de la 'transició', en garbellar terra per treure a la llum més troballes del poblat iberoromà d'Adarró...

Uns durs començos d'aprenentatge fent esquí de muntanya amb rudimentari estil. Els contactes amb els grans cims pirinencs. La descoberta dels Alps, el Mont Blanc, el Cerví...

A partir dels anys 80 apareix el senderisme, un efectiu vingut de la frontera enllà, que entra amb força per fer moure les cames a una nodrida participació que, de la mà d'una programació, va seguint els senders de Gran Recorregut. Amunt i avall, d'oest a llevant, abastant el que contenen les diverses comarques catalanes i més, on sempre queden indrets per meravellar-se'n. Malgrat el que canta Lluís Llach en una bonica cançó "el meu país és tan petit", mai s'acaba de conèixer ben bé del tot. L'Agustí Poch i els companys d'equip

Refugi vell de Góriz. Dibuix: Antoni Ordovàs

són els 'culpables' de tants "dossiers" que descriuen el camí per no perdre's. Una aconseguida activitat de rellevant durada dins de les que realitza l'entitat.

Qui no coneix la història de les "històries" en fer l'adquisició del local social? Després de 40 anys d'anar de lloguer i estar sempre amb l'ansia d'un contracte en caducitat, el 1995, el Patronat d'aquest casalici (antiga mansió dels Ballester, un hisendat del Segle de les Llums, o casa Coloma) va posar en venda l'edifici. Llavors la Talaia, que ja feia vint anys que hi tenia el seu estatge social, a lloguer, convocà una Assemblea Extraordinària on els socis donaren l'aprovació de comprar una bona part de l'immoble. És un repte encertat, d'imponderable valor per a una entitat d'aquest caràcter, el disposar d'un espai, vital per sobreviure en el seu quefer. Unes trobades, un lloc d'actes, per guardar el material de muntanya, mobiliari i documentació, l'arxiu de totes les activitats i la biblioteca, que amb els anys ha augmentat el seu contingut.

La Junta, regida pel llavors president Salvador Butí (amb tres llargs mandats), es fa seu el compromís, juntament amb tots els socis i sòcies, de tirar endavant una empresa "colossal" que suposava cercar les finances, hipoteques i assumir unes despeses a través d'unes derrames i uns bons a la voluntat dels membres de l'Agrupació, durant uns quants anys... Obres de consolidació... Cal agrair l'empenta del president, la Junta i tota la colla de socis i sòcies per l'aconseguit d'un somni llargament desitjat... Bé per localitzar i situar-te en el temps, en un lloc concret, el reviu noms i treballs de segles enrere, una inclinació vers la contrada de què Vicenç Carbonell sap un munt... I els mapes d'Antoni Sagarra... I la toponímia de Joan Virella... I l'ajut de M. Carme Barceló, de Blanca Forgas, de Nati Salvadó per activar els Divendres Culturals o bé cohesionar la Revista...

El 2005, essent president Salvador Belchi, s'escau el 50è Aniversari de l'entitat i l'Agrupació ho celebra amb importants actes de cara als socis i vers la nostra ciutat i comarca. Després de retre un sentit homenatge al mestre Pompeu Fabra, a Prada de Conflent, al peu del Canigó, d'allí és portada la Flama de la Llengua fins a Vilanova i la Geltrú i visitarà diversos indrets de la comarca. I la Flama caminarà a peu fins a Montserrat. Una tradició del

món de l'excursionisme que ja ve de temps en la defensa de la llengua. I en aquell aniversari l'honor fou per la Talaia. Com a cloenda de l'efemèride, sis joves talaïencs, després d'una intensa preparació, el setembre-octubre assoliren el Cho-Oyu, a l'Himàlaia, un dels vuitmil del sostre del món. Una aventura d'aquest nivell difícil d'imaginar empena des de Vilanova i la Geltrú, el Garraf... Increïble vist des d'aquells començos...

Una entitat d'aquest format funciona, s'ha desenvolupat gràcies a una colla de socis i sòcies amb nom i cognom, com en Manel Vidal, des de Secretaria, de temps, assessorant, tramitant, fent inscripcions, amb to d'amic, assabentant el nouvingut... Quant a l'ús de la informàtica, en Ramon Casas n'és un 'savi', fent un arrecplec de dades que engoleix la 'caixa màgica'. I això et fa reflexionar de quan es feien servir els 'maleïts' o benaurats mapes de carenes que els GPS han bandejat a la prehistòria.

En pronunciar el nom "sardana" et ve al pensament un dels entranyables propulsors d'Amics de la Sardana, Manuel Massana Constantí, que ens ha deixat de poc... I aquelles grans pancartes que pintava per a la Marxa o bé per a les Caminades Populares, amb devoció...

Seguint amb la informàtica, aquesta també ha entrat a la biblioteca amb

l'impuls de Marcel·lí Ferrer i altres companys. Tot un cúmul de documents, fotos, llibres, la Revista...

Un material que es va començant a destriar el 1997, en acabar-se les obres d'una sala, en què col·laboraven Viqui Florenciano, Xavier Salleras, Pilar Bertran, Josep Elias...

Una iniciativa de cabal interès ha estat la formació del Grup de Muntanya en Família. Uns infants que, a redós dels pares, van fent unes excursions periòdiques per contactar amb el paisatge, la vida a l'aire lliure... Aprendre a conèixer, respectar la bellesa que hi ha al nostre món natural, tan malversat a voltes. Una proposta que el nostre jove president, Joan Raventós, i altres companys i companyes van organitzant amb evident animació i feina...

Fins ací ha estat l'espigolar de fets i anecdotari de 60 anys i més... Un camí que un dia ens vam proposar tirar endavant, amb obstinació. Com el que es cantava en els focs de camp: 'no serem moguts com el pi ran de la ribera...'

D'alguna manera, tenim l'instint ancestral d'anar a la recerca de l'Arcàdia feliç... Un anhel agosarat... En tot cas, l'ésser, menant un plec emocional o un plec de fenàs per ajeure's sota la llum de les estrelles, s'haurà aproximat al besllum amb alguna de les arcàdies. Potser...

Cim del Mònt Perdut el 13 d'agost de 1957. Foto: Josep Blanes

L'ARXIU - BIBLIOTECA DE L'AE TALAIA

La Talaia té ara mateix una de les biblioteques d'entitat excursionista mitjana més importants de tot el país, amb centenars de llibres catalogats i també centenars de documents, revistes i fotografies digitalitzades i consultables per a tothom.

L'equip de responsables de l'Arxiu-Biblioteca us informem en aquesta revista de la situació actual de catalogació de volums, llibres i altres materials, de les novetats i també dels serveis que us oferim perquè els utilitzeu sempre que us calgui.

A continuació, podeu observar un resum dels llibres i documents que tenim catalogats actualment en el nostre apartat del Catàleg Col·lectiu de Biblioteques Excursionistes i que podeu consultar a través de la nostra pàgina web (www.aetalaia.cat):

CATALOGACIÓ

INICIALS SIGNATURES	LLIBRES I DOCUMENTS CATALOGATS	CLASSIFICACIÓ	QUANTITAT
AA	Llibres de mida gran	Arxiu	9
AB	Llibres de mida gran	Biblioteca	34
AC	Llibres de mida gran	Consulta a Sala	6
AF	Àlbums fotografies paper digitalitzades	Arxiu	5
APV	Programes i documents varis digitalitzats	Web + Consulta a Sala	351
BA	Llibres de mida mitjana	Arxiu	8
BB	Llibres de mida mitjana	Biblioteca	215
BC	Llibres de mida mitjana	Consulta a Sala	85
CA	Llibres de mida petita	Arxiu	21
CB	Llibres de mida petita	Biblioteca	256
CC	Llibres de mida petita	Consulta a Sala	27
DC	DVD's i CD's audiovisuals i reportatges	Consulta a Sala	53
DF	Reportatges de fotografies digitals	Web + Consulta a Sala	32
FP	Reportatges de fotografies en paper	Web + Consulta a Sala	157
GA	Llibres de dossiers de Senders enquadernats	Arxiu	12
HA	Llibres de dossiers de Coneguem Catalunya	Arxiu	5
IC	Biblioteca Infantil	Consulta a Sala	1
JMB	Jordi Mir de mida mitjana	Consulta a Sala	212
JMC	Jordi Mir de mida petita	Consulta a Sala	373
JME	Jordi Mir Episodis de la Història . Raf.Dalmau	Consulta a Sala	316
JMV	Jordi Mir Bibliografia sobre Verdaguer	Consulta a Sala	110
KC	Guies, mapes i documents plegats	Consulta a Sala	21
PA	Llibres de dossiers de Caminades Populars	Arxiu	2
RA	Llibres del Butlletí-Revista enquadernats	Arxiu	17
SVE	Llibres de revistes Vèrtex enquadernades	Consulta a Sala	41
SVM	Llibres de revistes Muntanya enquadernades	Consulta a Sala	40

Membres de l'Arxiu-Biblioteca treballant en la catalogació. Foto: Lurdes Campins

Com acabem de dir, els títols dels llibres i els documents catalogats es poden consultar per Internet, des de la pàgina web de la nostra entitat, entrant a "Arxiu-Biblioteca" i a "Registre".

Un cop hagueu obert el registre, podeu cercar-los de diferents maneres: per paraules, ordenant la columna de signatures o bé ordenant la columna de títols. El significat del que s'indica a la columna "Classificació" el trobareu definit al final d'aquest article quan parlem de les instruccions d'utilització.

Els socis i sòcies interessats a conèixer el funcionament de l'hemeroteca digital poden venir a la Biblioteca on us atendrem i us en farem una pràctica. Així, podreu fer cerques des de casa o des de qualsevol punt on disposeu d'un ordinador. Com sempre, demanem la màxima col·laboració a la Junta de l'entitat, a les juntes de les seccions, als grups de treball i als socis en general perquè tots els documents, imatges o audiovisuals quedin dipositats i catalogats a l'arxiu històric de l'entitat. Per això, cal que ens els

feu arribar, preferiblement en pdf o imatge a arxiubiblioteca@aetalaia.cat, però també en paper (cartells, programes, actes de reunions, circulars, etc.) i ja ens encarregarem nosaltres de digitalitzar-los.

La digitalització de l'hemeroteca de l'entitat amb els butlletins i la revista, els dossiers del Cicle Coneguem Catalunya, els relats de la Caminada Popular, els dossiers del Grup de Muntanya en Família, de la Secció de Senders i circulars diverses està completada al 100%.

Ens queda únicament pendent el 50% del material de les Marxes d'Orientació per Descripció.

Seria bo que els pdf ens arribessin sistemàticament a arxiubiblioteca@aetalaia.cat i no haguéssim d'anar empaitant el personal! Com més senzill i al dia estigui l'arxiu actual, més temps podrem dedicar a la catalogació de documentació més antiga.

Us agraïm per avançar la col·laboració que esperem de tots vosaltres.

NOVETATS

L'excursionista Jordi Mir, lingüista i bon amic de la nostra entitat, que va fer donació a l'Arxiu/Biblioteca de la Talaia del seu importantíssim fons bibliogràfic relacionat amb l'excursionisme -en bona part ja catalogat, com es pot veure en l'apartat de catalogació-, ens ha fet la donació durant aquests darrers mesos de bibliografia i documentació relacionada amb el nostre poeta nacional Jacint Verdaguer.

Des d'aquestes pàgines volem traslladar-li les més expressives gràcies.

D'altra banda, l'any 2015 vam rebre la cessió per part de l'Institut d'Estudis Penedesencs d'un important fons fotogràfic de Joan Virella i Bloda, al qual vam dedicar una exposició amb motiu dels 25 anys de la seva mort.

Transcrivim tot seguit la nota que ens va fer arribar la nostra consòcia i membre de l'IEP Àngels Parés Corretger:

"Les fotografies d'aquest arxiu varen ser fetes per Joan Virella i Bloda. En Joan Virella, al llarg de força anys, va anar

retratant diferents indrets del seu estimat Penedès. L'estiu de 1979, Virella en presentava una mostra (sembla que n'hi ha moltes més, de fotografies) en una exposició organitzada per la secció de Geografia de l'Institut d'Estudis Penedesencs amb el títol *Un Penedès poc conegut*. L'exposició -ara recollida en aquest arxiu- consta d'un centenar de fotografies d'espais penedesencs. 100 fotografies, en blanc i negre, de castells, palaus, torres de guaita, arcs arquitectònics i arcs naturals, masies, paisatges, pèlags, sarcòfags i un llarg etcètera. Tot aquest magnífic patrimoni fixat per sempre més gràcies a la càmera fotogràfica d'en Virella, va quedar dipositat a la seu de l'IEP del c/ Sant Pau de Vilanova i la Geltrú en acabar-se l'expo-itinerant. Enguany -2015, quan es complien 25 anys de la seva mort-, la secció de Cultura de la Talaia ha recuperat una part de l'exposició (veure CD publicat), conjuntament amb l'IEP. Fruit de l'exposició, l'IEP ha cedit les fotografies en paper a la Talaia, que en tindrà cura, i ambdues societats les tindran on-line per tal que es puguin consultar i gaudir dels magnífics paisatges penedesencs".

SERVEIS

Us comentem, tot seguit, alguns aspectes que queden recollits en el reglament general de l'Arxiu-Biblioteca pel que fa a la utilització per part dels socis o del públic en general i que convé conèixer.

D'una banda, cal saber que els llibres estan catalogats en grans grups, que queden definits per les dues primeres lletres de la signatura (codi de la situació física dels materials).

El primer dígit (A, B o C) especifica la dimensió del llibre o document. El segon (A d'Arxiu, B de Biblioteca o C de Consulta) indica el tipus de consulta permesa.

Per exemple: AA són llibres grans d'Arxiu, AB són llibres grans de Biblioteca i AC són llibres grans de Consulta; BA són llibres mitjans d'Arxiu; BB són llibres mitjans de Biblioteca i BC són llibres mitjans de Consulta; finalment, CA són llibres petits d'Arxiu, CB són llibres petits de Biblioteca i CC són llibres petits de Consulta. També hi ha el codi JM que cataloga els llibres donats per Jordi Mir de tipus Consulta.

QUÈ VOL DIR ARXIU, BIBLIOTECA I CONSULTA EN EL SEGON DÍGIT?

Doncs a Arxiu hi ha els llibres de

consulta restringida que constitueixen l'arxiu històric de l'entitat. A Biblioteca, els llibres en servei de préstec per als socis i per a la consulta a la sala de lectura de la biblioteca del públic en general, i a Consulta, els llibres exclosos de préstec que s'han de consultar a la sala de lectura de la biblioteca i no es poden treure de la sala.

Altres especificacions. Els mapes i la cartografia en general són del tipus Consulta (és a dir, que estan exclosos de préstec), però com que és un material que s'utilitza per preparar excursions, es deixa en préstec per un termini màxim d'una setmana i així es poden consultar adequadament i, si cal, fer-ne alguna còpia, però no es poden prendre a les excursions ja que es tracta d'un material molt fràgil que ha d'estar a disposició de tots els socis i seccions de l'entitat. En cas de deteriorament o pèrdua, cal abonar l'import del material. Els documents que es localitzen a l'hemeroteca i que només són en paper també són del tipus Consulta. Si fan referència al funcionament de l'entitat, sempre porten una E al primer dígit i llavors són de tipus Arxiu (de consulta restringida). Les fotografies i diapositives no digitalitzades, CD i DVD són de tipus Consulta.

QUI POT SER USUARI DE L'ARXIU-BIBLIOTECA?

Poden ser usuaris del servei de préstec dels fons tipus Biblioteca tots els socis de ple dret de la Talaia. Les persones que no siguin sòcies, hauran de disposar d'una autorització del president de l'entitat o del director de l'Arxiu-Biblioteca.

Poden ser usuaris del servei de consulta dels fons tipus Biblioteca i Consulta tots els indicats anteriorment i també el públic en general.

Poden ser usuaris del servei de consulta dels fons de tipus Arxiu les persones que tinguin una autorització expressa del president de l'entitat o del director de l'Arxiu-Biblioteca. Els fons d'Arxiu es procurarà digitalitzar-los al màxim possible. Les còpies digitalitzades es podran consultar en els ordinadors de la sala de lectura com si fossin de tipus Consulta.

QUINS SÓN ELS HORARIS?

El dilluns i dimecres obrim de 7 a 9 del vespre i la persona responsable és

l'Isidre Poch (dilluns) i el Marcel·lí Ferrer (dimecres). Divendres obrim de 7 a 1/4 de 9 del vespre i la persona responsable és la Blanca Forgas.

COM FUNCIONA EL SERVEI DE CONSULTES?

Els usuaris poden consultar lliurement els diaris, revistes i butlletins que hi hagi a la sala de lectura. La resta, siguin llibres, documents o materials dels fons, s'han de sol·licitar a la persona responsable. Cal indicar-li la signatura o tema de l'exemplar a consultar, que cal saber prèviament -es pot buscar en un dels ordinadors de la sala. La persona responsable entregarà i registrarà la sol·licitud en un registre d'usuaris.

I EL SERVEI DE PRÉSTEC?

Pot ser utilitzat pels socis de la Talaia que estiguin al corrent de pagament (el personal de la Biblioteca pot demanar la identificació dels socis). Cada soci pot treure en préstec, a la vegada, un llibre o més d'un en quantitat limitada i justificada, durant un període d'un mes a partir de la data de lliurament. Aquest període pot ser prorrogat per un període d'un altre mes, sempre que el llibre no hagi estat sol·licitat per un altre lector.

Els lectors que no tornin els llibres rebran fins a tres reclamacions, a partir de la qual seran suspesos de la condició d'usuaris de la Biblioteca. En cas de destrucció, pèrdua o deteriorament del material prestat, s'haurà de reposar o abonar-ne l'import.

Com ja hem dit, s'exclouen de préstec els materials bibliogràfics classificats com a tipus Consulta.

L'Arxiu-Biblioteca, amb l'acord del director i/o de la Junta Directiva, pot autoritzar el préstec de material a aquelles institucions que ho sol·licitin amb finalitats educatives, divulgatives o culturals.

TAMBÉ FEM CÒPIES

Els usuaris que vulguin copiar o fotocopiar algun material ho han de sol·licitar al personal responsable de la sala de lectura. El preu de les fotocòpies, còpies de CD o DVD s'exposarà a la sala de lectura.

Les còpies es poden fer sempre i quan no perjudiquin l'original, l'enquadernació o no estigui prohibida la reproducció per qüestions legals.

electricitat · climatització ·
calefacció · aigua · gas
projectes d'enginyeria
Instal·lador autoritzat

Pl. de Pau Casals, 9 A - Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 19 42 / 616 071 435

ESPORTS PRIETO

Av. del Garraf, 32
Vilanova i la Geltrú
Tel./Fax 93 893 59 03
esportsprieto@gmail.com
www.esportsprieto.es

GRÀFIQUES FERPALA

Av. Eduard Toldrà, 111
Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 70 11
Fax 93 893 36 08
miquel@ferpala.es
www.ferpala.es

Professionals
de la visió i l'audició.

Audífons:
digitals programables, analògics,
invisibles, introauriculars
o retroauriculars

C. de Josep Coroleu, 74
T. 93 815 74 72
Vilanova i la Geltrú

QUIROPRÀCTICA VILANOVA

PRIMERA VISITA GRATUÏTA
PER ALS SOCIS!

C. Doctor Fleming, 34
Vilanova i la Geltrú
T. 93 814 70 14
info@quiropRACTICAVILANOVA.com
www.whoopRACTICAVILANOVA.com

Marga Carbonell

Per a aquesta temporada hàviem preparat un calendari de sortides d'esquí de muntanya força ambiciós i engrescador, però la nivologia ha marcat el ritme i hem hagut d'anar adaptant les escapades a la muntanya a les condicions meteorològiques. Així, malgrat que membres de la secció hem anat sortint quan el temps i les agendes s'han posat d'acord, la primera sortida oficial de la secció la vam fer el 20 de febrer. Va ser la sortida conjunta de les seccions de Muntanya i Esquí al Pic de Font Freda 2.738 m (Alta Cerdanya). Sis esquiadors i tres raquetistes vam gaudir d'un dia espectacular, amb bona visibilitat i bona temperatura en un entorn magnífic.

El Pic de Font Freda és la muntanya piramidal que domina la vall de Querol, a la Catalunya Nord, i és ben visible des de Puigcerdà quan t'endinses per la vall que puja fins a Porta.

EL PIC DE FONT FREDA

MUNTANYA PIRAMIDAL EN UN CIRC IMPONENT I SOLITARI

Deixem enrere les pistes d'esquí i avancem per l'ampla vall. Foto: Carles Torras

Nosaltres vam deixar els cotxes a l'aparcament de l'estació d'esquí de Porté-Puymorens. Aquestes pistes, situades a l'extrem occidental de l'Alta Cerdanya amb frontera amb Andorra i amb la regió de l'Ariège, són molt freqüentades a l'hivern pels esquiadors i excursionistes com a punt de sortida per fer ascensions amb esquí de muntanya als nombrosos cims que s'hi troben.

Tot i que és un pic conegut per les seves canals, nosaltres vam optar per pujar pel bonic vessant SE que queda envoltat per l'espectacular circ format per la carena que surt del mateix cim i tanca per l'altre costat pel Pic de la Mina, passant pels cims de la Valleta i la Vinyola.

Les condicions del dia ens van permetre sortir amb esquís posats i raquetes als peus des del mateix aparcament. Vam enfilar pel costat esquerre de les pistes i, després de creuar-les, ens vam dirigir, en sentit sud-oest, cap al circ que formen els quatre cims esmentats. Vam deixar, a la dreta, l'itinerari que porta al pic de la Mina i, a la nostra esquerra, les canals que pugen directes al cim, i vam seguir cap al sud per una zona força planera que ens va portar, de manera evident i fàcil, al vessant per on vam

pujar, vessant que queda amagat darrere la cresta oest del Pic de Font Freda. Ens ho vam prendre amb calma. El dia acompanyava i anàvem fent paradetes per reagrupar-nos, decidir el camí a seguir i contemplar l'entorn. Just abans de començar a enfilar-nos pel fort i sostingut pendent que ens va portar al cim, vam fer un bon mos.

La cara per on vam pujar és ampla i dreta (té uns 400 m desnivell, d'entre 35 i 40 graus d'inclinació). La falta de neu ens va obligar a treure'ns esquís i raquetes. Lentament, cada un de nosaltres al seu pas, vam anar fent aquesta pujada constant fins a assolir l'extens pla on, així que s'hi arriba, s'entreveuen les instal·lacions del cim (unes horroroses antenes, llàstima!).

I aquí, nova parada per reagrupar-nos i contemplar el magnífic panorama blanc que s'obria davant nostre abans de fer, tots junts, els pocs metres que ens faltaven per arribar al "veritable" cim, situat a l'oest del punt de sortida del vessant, gairebé al final del pla. Quan finalment hi vam arribar va ser el moment de fer l'obligada foto de grup al costat d'una gran fita (aquesta vegada amb la bandera del 60è aniversari de la nostra Entitat). Vam gaudir, una vegada més, d'una immillorable perspectiva circular dels cims i de les valls

properes. Teníem la Cerdanya, Andorra i l'Ariège als nostres peus. Però no era moment d'entretenir-nos molta estona més. Entre una cosa i l'altra, el temps se'ns havia tirat a sobre i encara havíem de buscar un camí per a la baixada. Vam buscar un itinerari esquiuable i finalment vam decidir desfer el mateix camí de pujada.

Els esquiadors van fer petites variacions, buscant les pales amb continuïtat i van gaudir d'una bona esquida sobre neu transformada. Fins i tot, un cop a baix, algú es va regalar una pujada amb els telecadires per fer una última baixada per pistes. Els raquetistes vam seguir les traces de pujada. L'ombra ens va atrapar. Baixàvem a bon ritme, escoltant el silenci de la vall, meravellats per la bellesa que ens envoltava i la tranquil·litat que es respirava a aquella hora del dia.

En definitiva, un itinerari poc conegut que ens va permetre conèixer i gaudir d'una zona abrupta i solitària amb moltes possibilitats de fer activitats diverses a totes les èpoques de l'any (sortides circulars, escalades al Pic de la Valleta, corredors, ascensions, també hivernals a diferents cims, esquí de pista...). Vaja, un racó de món per tornar-hi...

Tot el grup al cim del pic de Font Freda, amb la banderola dels 60 anys de la Talaia. Foto: Carles Torras

Es tracta d'un circ imponent i solitari. Foto: Carles Torras

Pujada per la vall del Rec de l'Orri. Foto: Arcadi Pejuan

Altitud màxima
2.738m.

Altitud mínima
1.855m.

Desnivell acumulat
695,30m.

Distància total
12 km.

Temps total
8h 23'

Temps aturats
5h 31'

Dificultat
en principi, sense dificultats
tècniques (sempre depenent
de l'estat de la neu)

Cartografia
Cerdanya (1:50.000), editorial Alpina;
Haute Ariège -Andorre (1:50.000),
Rando éditions.

Track
el trobareu a: aetalaia.cat / Secció de Muntanya

l l i b r e r i a

www.llibreriamulassa.cat

Rambla Principal, 2 - T. 93 814 48 46
Av. de Francesc Macià, 64 - T. 93 814 26 13
Vilanova i la Geltrú
mulassa@bestiari.net

NOTÍCIES

CORAL ESTROP

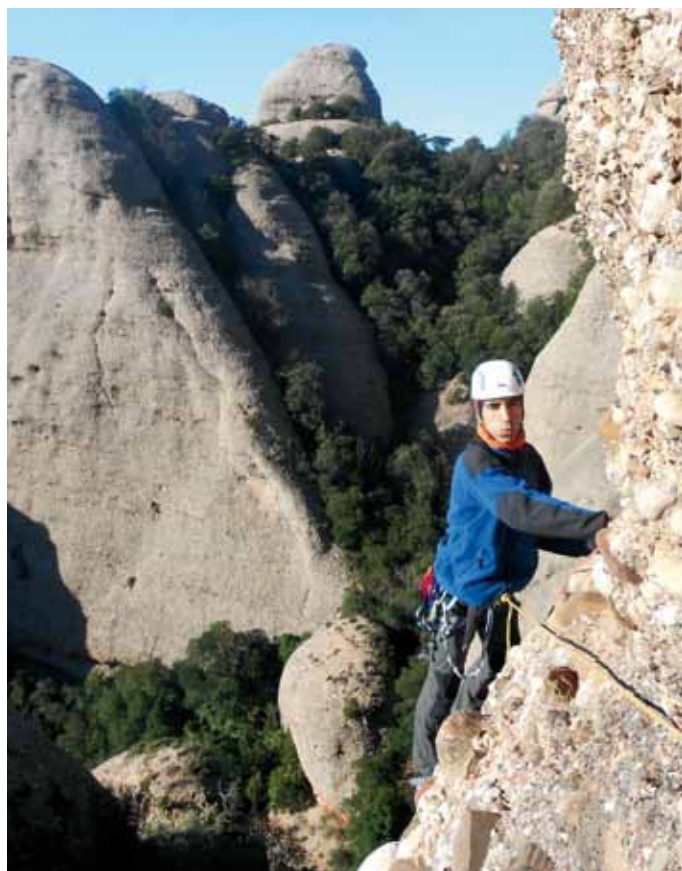
Després de més de dos cursos d'acollida al nostre local, la Coral infantil Estrop va arribar a un acord amb el Círcol Catòlic per poder fer els assaigs i les actuacions al seu teatre, un espai ampli i més adequat per acollir les seves activitats. Així doncs, el mes d'octubre de 2015 la coral va iniciar els seus assaigs a la nova seu. Els membres de l'Estrop van agrair l'acolliment i les facilitats de la Talaia durant tot aquest temps.

RECORDANT EL CROSS 50 ANYS DESPRÉS

El diumenge 4 d'octubre de 2015 es va organitzar una caminada per rememorar el Cross de la Talaia i celebrar els 50 anys del seu inici. L'excursió va sortir de la plaça de les Neus i va pujar fins al cim de la Talaia seguint al màxim possible el recorregut d'aquell primer Cross. En algun punt del recorregut, alguns dels membres de la caminada, que havien viscut en primera persona el Cross de fa 50 anys, van comentar anècdotes de la carrera per muntanya, una de les primeres activitats d'aquest tipus que s'organitzaven. Fet el cim de la Talaia, es va baixar fins a l'ermita de Lurdes, on es va donar per finalitzat el recorregut del Cross.

CURSOS FORMATIUS

Durant el curs 2015/2016 que ja hem finalitzat s'han organitzat alguns cursos formatius adreçats al nostre col·lectiu d'excursionistes. D'una banda, el GEAM va oferir un **CURS D'ESCALADA EN ROCA**, de NIVELL 1, entre els dies 12 i 26 de novembre de 2015, amb el suport de la FEEC i l'ECAM, dirigit per l'instructor Ferran Bascuñana. Hi van participar 5 alumnes. Les 3 completíssimes sessions teòriques es van fer a la sala d'actes de la Talaia. Les sortides es van fer a diversos indrets per tocar roques diferents: al pic del Martell (Castelldefels), de roca calcària; a Cabrera de Mar, amb parets de granit, i a Montserrat, a la zona de Collbató i de Sant Joan, de roca típica montserratina de conglomerat. D'altra banda, el cap de setmana del 28 i 29 de novembre es va fer un **CURS AVANÇAT DE GPS**, dirigit pel tècnic en Esports de Muntanya Ramon Camacho, amb 6 alumnes. El dissabte, matí i tarda, es van fer les sessions teòriques, en què es van transmetre conceptes bàsics dels gps, com ara la història, el sistema de coordenades UTM, els models de gps, el concepte waypoint, de ruta, de track, etc. També es va donar a conèixer l'aplicació per a mòbils Alpify, que permet fer una trucada d'emergència al 112 i que al mateix temps dona la teva posició als serveis de rescat de manera automàtica, aplicació que caldria tenir instal·lada al mòbil i que es pot baixar fàcilment. Se'n pot trobar més informació a www.alpify.com. També es va parlar del programa CompegpsLand, que gestiona cartografia amb la generació de waypoints, rutes i traks, i de l'App de Wikiloc, la seva web i les possibilitats que dona de compartir rutes, generar-ne, etc. El diumenge 29, es va organitzar una excursió circular amb sortida i arribada al castell de Sant Pere de Ribes. Durant la sortida es van fer pràctiques de seguiment d'un track que els alumnes havien preparat el dia anterior com exercici. Van comparar el funcionament de gps convencionals tipus Garmin amb l'aplicació de Wikiloc i Twonav. També es va fer un exercici de recerca i comunicació

per ràdio: un grup de 3 persones s'amagava i havia de donar les seves coordenades per ràdio a l'altre grup, que havia de localitzar els companys amagats. Un curs molt participatiu que va ser molt satisfactori per als participants. Ja enguany, el Grup Espeleològic Talaia (GET) ha organitzat el seu **XXII CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA**, del 8 al 20 de març i del 28 d'abril al 15 de maig, amb 7 alumnes que de ben segur n'han sortit molt ben preparats. El curs ha tingut 9 jornades de sessions teòriques i la participació de fins a 11 conferenciant i 3 iniciadors de la Federació Catalana d'Espeleologia. Durant el curs s'han fet 5 sortides de cap de setmana per fer pràctiques en diversos indrets de la geografia, com ara els avencs de l'Esquerrà, dels Esquirols, l'Emili Sabaté o d'en Passant -al conjunt Garraf-Ordal-, però també l'avenc Castellsapera o la Cova Urbana de Tarragona, per posar alguns exemples.

GR 92 PER LA COSTA

El dia 21 de novembre passat es va inaugurar el nou tram de la branca principal del GR 92 que enllaça Vilanova i la Geltrú amb Tarragona arran de costa. L'acte d'inauguració, que es va fer a Torredembarra, estava organitzat per l'Àrea de Senders de la FEEC i per les Vegueries III -la nostra- i IV i va consistir en una caminada pel passeig del Roquer, la punta de la Galera i la platja del Canyadell.

El membre de la Secció de Senders de la Talaia i representant de l'Àrea de Senders a la III Vegueria, Agustí Poch, hi va assistir. Aquest nou traçat del GR 92 -tot i els nombrosos passeigs marítims que va trobant- acosta els senderistes al mar amb la intenció de recuperar l'esperit inicial d'aquest sender de transcórrer tan arran de mar com fos possible.

El tram entre Vilanova i Tarragona està dividit en 3 etapes que fan un total de 48 km. L'etapa 23 va de Vilanova a Calafell, té un recorregut de 13,06 km i en farà el manteniment l'AE Talaia. L'etapa 24 va de Calafell a Torredembarra, recorre 15,04 km i la mantindrà el Club Esportiu Muntanyenc Creixell. L'etapa 25, entre Torredembarra i Tarragona, té 19,96 km i el Grup Excursionista Camp de Tarragona en serà l'entitat cuidadora.

El GR 92 coincideix a nivell continental amb l'E12, un projecte intercontinental que ha d'unir tota la Mediterrània a través d'un mateix sender. Per fer-ho visible, van participar a la caminada Mimmo Pandolfo, president de la Federació Italiana d'Excursionisme; Marcel Martinez, president del comitè regional de la FFRP Languedoc-Roussillon, i Jordi Merino, president de la FEEC.

MEDALLES ALS SOCIS

El 18 de desembre es van entregar les medalles als socis que havien complert els 25 i els 50 anys a l'entitat. La consòcia Viqui Florenciano va ser l'encarregada d'adreçar un sentit parlament a les persones homenatjades, en què també va recordar anècdotes viscudes i va encoratjar els presents a continuar en el món de l'excursionisme. Josep Bruna Rovira, donat d'alta el 1965, va recollir la medalla commemorativa dels seus 50 anys de soci a l'entitat. Pel que fa a medalles de 25 anys, de socis que van entrar a l'entitat el 1990, es van atorgar a Guillem Butí Barceló, Josep M. Cabezas Salvador, María Jesús Casado Maestro, Josep Lluís Díaz Tejero, Antonia Giménez Lucena i Arturo Montaner Ferré. Per molts anys a tots!

EL BUF DEL GMeF

El mes de desembre es va poder presentar el buf del Grup de Muntanya en Família, estampat amb una munió de dibuixos elaborats pels nens i nenes del GMeF i també amb els logotips de la Talaia, dels 60è aniversari, de la FEEC i del GMeF. El color verd del buf no és pas una casualitat: amb el vermell de la samarreta, s'aconsegueix portar al damunt els colors de la Talaia, verd i vermell. Tant el buf com la samarreta es continuen venent a la Secretaria de l'entitat o a través de l'adreça families@aetalaia.cat.

LA GROSSA

Després d'alguns anys sense participar a la loteria de Nadal, l'any passat ens vam passar a la Grossa de Cap d'Any, una loteria autènticament nacional i desvinculada de l'espanyola. En recordança del 60è aniversari de l'entitat, el primer número de cada participació va ser l'11955, corresponent a l'11 de setembre de 1955, data en què es va fundar la nostra entitat. Llàstima que no toqués...

28a CAMINADA POPULAR

El dia 24 de gener vam organitzar la 28a Caminada Popular de Vilanova i la Geltrú, tot un esdeveniment que molta gent espera que arribi per encetar l'any fent una volta per l'entorn de la ciutat o més enllà. Hi van participar 223 persones.

A banda d'un petit accident en què va caldre l'actuació dels membres de la Creu Roja, tot va anar molt bé i sense cap més incident remarcable. Podeu consultar el relat complementari a l'hemeroteca del nostre web (www.aetalaia.cat).

EL CARNAVAL MÉS VISCUT QUE MAI

La participació de la Talaia en actes de Carnaval no para de créixer. Cada any que passa, hi participem i ens hi impliquem més. Enguany, que el Carnaval ha estat molt d'hora, ja vam començar ben aviat, el dia 21 de gener, en què el Grup de Muntanya en Família va muntar un taller de guarniments de Carnaval per fer uns grossos caramels que el divendres 29 de gener es van penjar per tot el tram del nostre carrer.

Els dies 27 i 29 de gener vam organitzar un taller per aprendre a ballar les Danses de Vilanova, conduït per la

Montse Santacana. Com l'any passat, vam vendre entrades pel Ball de Mantons que organitzava La Unió. El 4 de febrer, Dijous Gras, vam organitzar la Xatonada Social, amb 56 socis apuntats, i el sermó del nostre il·lustre amic Bernat del Manton, que no va deixar ningú indiferent.

L'endemà 5 de febrer el soci Roger Archilla va fer de voluntari a l'Arrivo en representació de l'entitat, i el dissabte, 6 de febrer, la Secció de Curses i Raids va organitzar la II Cursa d'Orientació de Disfresses, amb 8 equips que van haver de córrer per Vilanova disfressats i fins i tot lligats de cap a peus per aconseguir totes les balises.

El mateix dissabte vam participar en el Seguici de Banderes i l'endemà 7 de febrer vam sortir amb les nostres Comparses, amb una participació de 33 parelles. I el 10 de febrer, Dimecres de Cendra, vam portar la bandera a l'Enterro, organitzat per la Gran Peña.

Uns quants dies abans de Carnaval, vam participar en el programa de TV3 Divendres, que es va rodar a Vilanova.

S'hi va poder veure la nostra bandera i una parella de comparsers de la Talaia, entre d'altres entitats. I prèviament, durant la Fira de Novembre, vam deixar la nostra bandera perquè fos exhibida a l'interior del Teatre Principal, en el marc del Saló del Carnaval que hi va organitzar la FAC.

Per tant, ja ho veieu. Com ha de ser el Carnaval: una bojeria!

PREMIS I RECONeixEMENTS

El dia 18 d'octubre de 2015, el Grup Cavall Bernat va homenatjar els nostres consocis i escaladors Àngel Vedo i Joan Chaparro en el marc de la III Trobada d'Escalada que es va fer a Tivissa. Durant la trobada es van fer excursions i escalades per l'entorn de Tivissa, una exposició sobre la xarxa de senders GR de Catalunya i un dinar, després del qual es van fer diversos parlaments i es van concedir títols de "cavallista" (títol que només pot tenir qui ha escalat el Cavall Bernat) a diverses persones.

D'altra banda, el divendres 17 de juny passat, el nostre consoci Antoni Ferrer Martí "Tonet" va recollir el premi Adarró en el marc de la Nit de l'Esport per la seva trajectòria en el món de l'espeleologia i l'arqueologia. La mateixa nit, Joan Toledano recollia en nom de l'entitat el premi Volerany, atorgat a la Talaia pels 50 anys, complerts el 2015, del Cross de la Talaia.

Finalment, el dia 12 de juliol, el també consoci Vicenç Carbonell Virella rebia el Diploma de la Ciutat en un emotiu acte celebrat al saló de Plens de l'Ajuntament de la ciutat. El nostre consoci Francesc Xavier Puig Rovira va glossar la figura de Vicenç en una sala plena de gom a gom de familiars i amics.

SANT JORDI I LA CARPA

Enguany, la parada de llibres de muntanya de Sant Jordi va comptar amb l'aixopluc d'una flamant carpa de la FEEC que s'estrenava aquell dia. S'hi van exposar i vendre força llibres durant tot el dia, malgrat la fugida precipitada a darrera hora a causa d'una forta tempesta que els paradistes de la Talaia van saber preveure a temps. Altres parades, en veure que "els de la Talaia" plegàvem, també van recollir i es van salvar d'una bona remullada. Com els darrers anys, es va editar un punt de llibre, en aquesta ocasió amb una il·lustració de Xavier Escofet "Escu" feta per a l'ocasió. La carpa de la FEEC ha quedat en dipòsit a la Talaia per utilitzar-la en activitats excursionistes. En podrà fer ús qualsevol entitat de la III Vegueria que la demani.

100 CIMS

El dia 29 de maig de 2016, un total de 61 federats -3 dels quals socis de la Talaia- van rebre el reconeixement d'haver assolit el repte dels 100 Cims, repte que consisteix a completar cent ascensions a cims de tot Catalunya, cosa que tots tres van aconseguir el 2015. La Unió Muntanyenca Eramprunyà, de Gavà, va ser l'entitat encarregada d'organitzar la Trobada, que va consistir en una excursió matinal fins al castell d'Eramprunyà, una visita a les mines prehistòriques de Gavà, un dinar de pícnic i el lliurament de premis i reconeixements. Els socis de la Talaia que l'any passat van completar el repte dels 100 Cims i que van rebre el seu reconeixement són Josep M. Casas, M. Carme Escuer i Carles Gómez.

CONCURS

Obert a tothom!

Els anuncis d'aquesta revista estan muntats sobre fotos dels articles que hi apareixen. La persona concursant haurà de relacionar el màxim nombre d'imatges amb els anunciants corresponents.

A la dreta teniu la butlleta amb una llista numerada dels peus de foto de les imatges i una altra llista amb els anunciants, on caldrà escriure el número corresponent. Per cada anunci encertat es guanyen 10 punts.

Per augmentar la puntuació, la persona concursant podrà presentar tiquets de compra dels anunciants. Per cada 10 € de compra: 1 punt. Per cada anunci visitat: 30 punts.

Qui tingui més punts, guanyarà el concurs.

Com ens podeu fer arribar aquesta butlleta?

- A la Secretaria de la Talaia (C/ Comerç, 4)
- Enviant-la a: revista@aetalaia.cat
- Emplenat-la directament per Internet al nostre web: www.aetalaia.cat.

Els tiquets de caixa o factures, les heu de fer arribar a la Secretaria de la Talaia, en un sobre tancat, a nom de: Revista Talaia - Concurs 306.

Els tiquets de caixa o factures poden ser de compres efectuades des de l'1 de gener de 2016 fins al 30 d'octubre de 2016.

Les persones guanyadores del concurs rebran una carta que els explicarà com han de recollir el premi corresponent.

PREMIS

1r PREMI

Val de compra per valor de 235€ a INTERSPORT OLÀRIA.

2n PREMI

Val de compra per valor de 110€ per a l'adquisició de calçat esportiu a COTA ZERO.

3r PREMI

Lot de llibres d'EL CEP I LA NANSA.

4t PREMI

Val per valor de 75 € per consumicions al MESÓN EL GIRALDILLO.

GUANYADORS DEL CONCURS 305

1r PREMI

Petri
Pérez Rodero,
amb 629 punts
(Val de compra
de CONDIS - MAR
BLAU)

2r PREMI

Xavier
Capdet Soler,
amb 572 punts
(Val de compra
de TEIXITS LA
ROSA)

3r PREMI

Assumpta
Baig Torras,
amb 438 punts
(Lot de llibres
d'EL CEP I LA
NANSA)

4t PREMI

Margarida
Paterna Sanz,
amb 369 punts
(Val de compra
de MAGATZEMS
CHACÓN)

DADES

Nom i cognoms:

Adreça:

Població:

Telèfon:

PEUS DE FOTO

1. Abans de sopar al refugi d'Espingo, amb el Gran Quayrat a la vista.
2. Cada membre de la cordada aporta els seus coneixements i la seva experiència.
3. Concert commemoratiu a Santa Maria de la Geltrú, el mes de juny.
4. Dalt del cim, celebrant el 60è aniversari de la Talaia.
5. David Palmada i Àngel Vedo.
6. Deixem enrere les pistes d'esquí i avancem per l'ampla vall.
7. El Toni remuntant la paret.
8. Els nostres joves excursionistes fent camí.
9. **Eta** 14. Pels camps de Verges (10.05.2015).
10. **Eta** 2. Camps de Beduis (15.12.2013)
11. **Eta** 3. Canal d'Estabanell (09.03.2014).
12. **Eta** 5. Pas a gual a l'aiguabarreig de les rieres de Llaers i Vallfogona (11.05.2014).
13. **Eta** 7. Visita al Museu Industrial del Ter (19.10.2014).
14. Excursió a Guimerà i la vall del riu Corb. Març de 2016.
15. Excursió a la serra dels Bufadors. Novembre de 2015.
16. La piràmide del Grand Quayrat.
17. L'Àngel Vedo i el Xavier Rabat al cim del Cavall.
18. Paisatge des de dalt del Montalt amb la serra de Llaberia davant nostre.
19. Participants a la Marxa fent els últims metres del recorregut.
20. Pujada per la vall del Rec de l'Orri.
21. Refugi vell de Góriz.
22. Vacances a la vall d'Ordesa. Agost de 1957.

ANUNCIANTS

- ☐ Autocars Vendrell
- ☐ Casa Roset
- ☐ Centre Fuji
- ☐ Clínica Dental Solé
- ☐ Condis MarBlau
- ☐ Cota Zero
- ☐ David Pla Instal·lacions
- ☐ El Cep i la Nansa
- ☐ El Giralddillo
- ☐ Esports Prieto
- ☐ Farmàcia Jorba
- ☐ Feròptica
- ☐ Gràfiques Ferpala
- ☐ Herbolari L'Espígol
- ☐ Intersport Olaria
- ☐ Iturat Bicycles
- ☐ Llibreria La Mulassa
- ☐ Nouclima
- ☐ Quiropràctica Vilanova
- ☐ Teixits Baig
- ☐ Teixits La Rosa
- ☐ Xurreria Trifón

LA TEVA BOTIGA DE MUNTANYA AL GARRAF

Rbla. Samà, 21 · Vilanova i la Geltrú
T. 93 814 50 19 · info@cota-zero.cat
www.cota-zero.cat

**SOCIS
TALAIA**

10% de
descompte

Direcció:

Fernando Gómez,
a l'hostaleria des de 1965

Pelegrí Ballester, 19-21
Vilanova i la Geltrú
T. 93 815 62 02

Agrupació Excursionista

TALAIA

C/ del Comerç, 4 · Vilanova i la Geltrú
T. 93 893 12 57 · www.aetalaia.cat

**FES-TE'N
SOCI!**

ADHERIDA A:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Espeleologia
Federació de Curses d'Orientació de Catalunya

ACTIVITATS

Activitats culturals
Alta muntanya
Aplecs
Audiovisuals i projeccions
Caminades populars
Campaments
Carnaval
Conferències
Curses i raids
Descens de barrancs
Escalada
Espeologia
Esquí alpí i de muntanya
Excursionisme
Expedicions
Exposicions
Marxes tècniques
Medi Ambient
Muntanya
Presentacions
Raquetes de neu
Sardanes
Senderisme
Sortides en família
Tertúlies literàries
Visites culturals

SERVEIS ALS SOCIS

Arxiu històric
Assegurances
Bar
Biblioteca de muntanya
Cursos de formació
Descomptes en refugis i altres
Full mensual d'activitats
Lloguer de material
Local social (Casa Coloma, S. XVIII)
Mur artificial d'escalada
Pàgina web
Revista d'excursionisme
Sala d'actes
Sales de reunions
Secretaria
Tramitació de llicències